

Forslag

til

Lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Fremsat den 7. oktober 1970 af *justitsministeren*.

§ 1. Afgørelser, som er omfattet af den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger, jfr. bilaget til denne lov, kan fuldbyrdes efter reglerne i konventionens afsnit II, jfr. afsnit I, og bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Med hensyn til afgørelser, der er omfattet af lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v., skal den hidtidige lov dog fortsat anvendes i forhold til disse lande.

§ 2. Sager, som skal afgøres af en domstol her i landet, indbringes af anklagemyndigheden for underretten på det sted, hvor den pågældende bor. Har han ikke bopæl her i landet, bestemmer justitsministeren, hvilken underret der skal behandle sagen.

§ 3. I det omfang konventionen ikke indeholder modstående regler, gælder retsplejelovens regler om straffesagers behandling for retten.

Stk. 2. En sigtet, der begærer det, har altid krav på at få en forsvarer beskikket.

Stk. 3. Afgørelse i henhold til konventionens art. 39, stk. 2, træffes ved kendelse.

Stk. 4. Behandlingen af sager, der ikke omfattes af konventionens artikler 25, stk. 1, eller 26, stk. 1, sker uden udfærdigelse af anklageskrift og uden medvirken af domsmænd.

§ 4. Retsplejelovens regler om udenretlig vedtagelse af bøde eller konfiskation finder tilsvarende anvendelse ved fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser om bøde eller konfiskation, jfr. konventionens art. 37.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 2 anvendes tilsvarende ved afgørelsen af, hvilken politimester der skal behandle sagen.

§ 5. Der kan ikke her i landet fastsættes forvandlingsstraf for en udenlandsk bøde, jfr. konventionens art. 48.

§ 6. Justitsministeren kan fastsætte yderligere bestemmelser om konventionens gennemførelse.

§ 7. Justitsministeren kan på grundlag af gensidighed bestemme, at loven også skal anvendes i forholdet mellem Danmark og en stat, der ikke har tiltrådt konventionen.

§ 8. Loven finder kun anvendelse på fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet efter, at konventionen er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende fremmede stat. Justitsministeren kan dog på grundlag af aftale med vedkommende stat bestemme, at loven også skal anvendes på tidligere afgørelser.

Stk. 2. I øvrigt kan justitsministeren, hvis ganske særlige forhold taler derfor, på grundlag af en aftale med en anden stat, der kan indeholde fravigelser fra konventionen, bestemme, at sanktioner, der er fastsat i den anden stat, men ikke er omfattet af konventionen, kan fuldbyrdes her i landet. Fuldbyrdelsen skal ske efter danske regler og må ikke medføre en skærpelse af domfældtes strafferetlige situation. I nødvendigt omfang kan justitsministeren i forbindelse med en sådan aftale indgå på, at der på tilsvarende betingelser kan ske fuldbyrdelse i

den anden stat af sanktioner, der er fastsat her i landet vedrørende personer, der er hjemmehørende i den anden stat.

§ 9. Loven træder i kraft den 1. januar 1971.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.

Bilag til lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

European convention on the international validity of criminal judgments

Preamble

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the fight against crime, which is becoming increasingly an international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Conscious of the need to respect human dignity and to promote the rehabilitation of offenders;

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its Members,

Have agreed as follows:

Part I

Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

(a) "European criminal judgment" means any final decision delivered by a criminal court of a Contracting State as a result of criminal proceedings;

(b) "Offence" comprises, apart from acts dealt with under the criminal law, those dealt with under the legal provisions listed in Appendix II to the present Convention on condition that where these provisions give competence to an administrative authority there must be opportunity for the person concerned to have the case tried by a court;

(c) "Sentence" means the imposition of a sanction;

(d) "Sanction" means any punishment or other measure expressly imposed on a person, in respect of an offence, in a European

Europæisk konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger.

Indledning.

Undertegnede medlemsstater af Det europæiske Råd er,

i betragtning af at bekæmpelse af kriminalitet, der i stigende grad er ved at blive et internationalt problem, kræver anvendelse af moderne og effektive metoder på internationalt plan,

overbevist om nødvendigheden af at følge en fælles kriminalpolitik, der tager sigte på at beskytte samfundet,

i erkendelse af nødvendigheden af at respektere menneskets værdighed og fremme lovovertræderes resocialisering,

i betragtning af at Det europæiske Råd har til formål at tilvejebringe større enhed mellem sine medlemmer, blevet enige om følgende:

Afsnit I

Definitioner.

Artikel 1

I denne konvention

a) betyder „europæisk straffedom“ enhver endelig afgørelse truffet af en kriminalret i en kontraherende stat efter en forfølgning i strafferetsplejens former,

b) omfatter „lovovertrædelse“, foruden handlinger, der omfattes af straffelovgivning, sådanne, der behandles efter de retsregler, der er opregnet i bilag II til denne konvention, forudsat at den pågældende person, hvor disse bestemmelser henlægger afgørelsen til en administrativ myndighed, har mulighed for at få sagen prøvet af en domstol,

c) betyder „domfældelse“ pålæggelse af en sanktion,

d) betyder „sanktion“ enhver straf eller anden foranstaltning, der i anledning af en lovovertrædelse udtrykkeligt er pålagt en

criminal judgment, or in an "ordonnance pénale";

(e) "Disqualification" means any loss or suspension of a right or any prohibition or loss of legal capacity;

(f) "Judgment rendered in absentia" means any decision considered as such under Article 21, paragraph 2;

(g) "Ordonnance pénale" means any of the decisions delivered in another Contracting State and listed in Appendix III to this Convention.

Part II

Enforcement of European criminal judgments

Section 1

General provisions

(a) *General conditions of enforcement*

Article 2

This Part is applicable to:

- (a) sanctions involving deprivation of liberty;
- (b) fines or confiscation;
- (c) disqualifications.

Article 3

1. A Contracting State shall be competent in the cases and under the conditions provided for in this Convention to enforce a sanction imposed in another Contracting State which is enforceable in the latter State.

2. This competence can only be exercised following a request by the other Contracting State.

Article 4

1. The sanction shall not be enforced by another Contracting State unless under its law the act for which the sanction was imposed would be an offence if committed on its territory and the person on whom the sanction was imposed liable to punishment if he had committed the act there.

2. If the sentence relates to two or more offences, not all of which fulfil the requirements of paragraph 1, the sentencing State shall specify which part of the sanction applies to the offences that satisfy those requirements.

person i en europæisk straffedom eller i en „ordonnance pénale“;

e) betyder „rettighedsfortabelse“ enhver varig eller tidsbegrænset fortabelse af rettigheder, ethvert forbud eller tab af retsevne,

f) betyder „udeblivelsesdom“ enhver afgørelse, der betragtes som sådan i medfør af artikel 21, stk. 2,

g) betyder „ordonnance pénale“ en af de i bilag III til denne konvention opregnede afgørelser, der er truffet i en anden kontraherende stat.

Afsnit II

Fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser.

a) *Almindelige betingelser for fuldbyrdelse.*

Artikel 2

Dette afsnit finder anvendelse på:

- a) Sanktioner, der medfører frihedsberøvelse,
- b) bøder eller konfiskation,
- c) rettighedsfortabelser.

Artikel 3

1. En kontraherende stat er i de tilfælde og under de betingelser, der er fastsat i denne konvention, kompetent til at fuldbyrde en i en anden kontraherende stat idømt sanktion, som er eksigibel i den sidstnævnte stat.

2. Denne kompetence kan kun udøves, efter at den anden kontraherende stat har anmodet om fuldbyrdelse.

Artikel 4

1. En sanktion kan ikke fuldbyrdes af en anden kontraherende stat, medmindre den handling, for hvilken sanktionen er idømt, i medfør af denne stats lovgivning ville have været en lovovertrædelse, såfremt den var begået inden for dens eget territorium, og lovovertræderen havde kunnet idømmes straf, hvis han havde begået handlingen dér.

2. Såfremt domfældelsen angår to eller flere lovovertrædelser, hvorefter nogle ikke opfylder de i stk. 1 fastsatte betingelser, skal den dømmende stat angive, hvilken del af sanktionen, der vedrører de lovovertrædelser, som opfylder disse betingelser.

Article 5

The sentencing State may request another Contracting State to enforce the sanction only if one or more of the following conditions are fulfilled:

(a) if the person sentenced is ordinarily resident in the other State;

(b) if the enforcement of the sanction in the other State is likely to improve the prospects for the social rehabilitation of the person sentenced;

(c) if, in the case of a sanction involving deprivation of liberty, the sanction could be enforced following the enforcement of another sanction involving deprivation of liberty which the person sentenced is undergoing or is to undergo in the other State;

(d) if the other State is the State of origin of the person sentenced and has declared itself willing to accept responsibility for the enforcement of that sanction;

(e) if it considers that it cannot enforce the sanction, even by having recourse to extradition, and that the other State can.

Article 6

Enforcement requested in accordance with the foregoing provisions may not be refused, in whole or in part, save:

(a) where enforcement would run counter to the fundamental principles of the legal system of the requested State;

(b) where the requested State considers the offence for which the sentence was passed to be of a political nature or a purely military one;

(c) where the requested State considers that there are substantial grounds for believing that the sentence was brought about or aggravated by considerations of race, religion, nationality or political opinion;

(d) where enforcement would be contrary to the international undertakings of the requested State;

(e) where the act is already the subject of proceedings in the requested State or where the requested State decides to institute proceedings in respect of the act;

Artikel 5

Den dømmende stat kan kun anmode en anden kontraherende stat om at fuldbyrde sanktionen, såfremt en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

a) såfremt domfældte er fast bosiddende i den anden stat,

b) såfremt det må antages, at sanktionens fuldbyrdelse i den anden stat vil forbedre mulighederne for domfældtes resocialisering,

c) såfremt sanktionen, hvor denne medfører frihedsberøvelse, ville kunne fuldbyrdes i fortsættelse af en anden sanktion, der medfører frihedsberøvelse, og som domfældte afsoner eller skal afsone i den anden stat,

d) såfremt den anden stat er domfældtes oprindelige hjemland og har erklæret sig villig til at påtage sig ansvaret for sanktionens fuldbyrdelse,

e) såfremt den dømmende stat ikke finder, at den selv kan fuldbyrde sanktionen, end ikke ved at gøre brug af udlevering, og den anden stat er i stand hertil.

Artikel 6

Fuldbyrdelse, der er begæret i overensstemmelse med de foregående bestemmelser, kan alene afslås helt eller delvis i følgende tilfælde:

a) såfremt fuldbyrdelsen ville stride mod den anmodede stats grundlæggende retsprincipper;

b) såfremt den anmodede stat anser den pådømte lovovertrædelse for at være af politisk karakter eller for at være en rent militær lovovertrædelse;

c) såfremt den anmodede stat finder, at der er vægtige grunde til at antage, at domfældelsen er begrundet i eller skærpet under hensyn til race, religion, nationalitet eller politisk overbevisning;

d) såfremt fuldbyrdelsen ville stride mod den anmodede stats internationale forpligtelser;

e) såfremt den pågældende handling allerede er genstand for retsforfølgning i den anmodede stat, eller såfremt den anmodede stat beslutter at indlede retsforfølgning for den samme handling;

(f) where the competent authorities in the requested State have decided not to take proceedings or to drop proceedings already begun, in respect of the same act;

(g) where the act was committed outside the territory of the requesting State;

(h) where the requested State is unable to enforce the sanction;

(i) where the request is grounded on Article 5 (e) and none of the other conditions mentioned in that Article is fulfilled;

(j) where the requested State considers that the requesting State is itself able to enforce the sanction;

(k) where the age of the person sentenced at the time of the offence was such that he could not have been prosecuted in the requested State;

(l) where under the law of the requested State the sanction imposed can no longer be enforced because of the lapse of time;

(m) where and to the extent that the sentence imposes a disqualification.

Article 7

A request for enforcement shall not be complied with if enforcement would run counter to the principles recognised in the provisions of Section 1 of Part III of this Convention.

(b) Effects of the transfer of enforcement

Article 8

For the purposes of Article 6, paragraph 1 and the reservation mentioned under (c) of Appendix I of the present Convention any act which interrupts or suspends a time limitation validly performed by the authorities of the sentencing State shall be considered as having the same effect for the purpose of reckoning time limitation in the requested State in accordance with the law of that State.

Article 9

1. A sentenced person detained in the requesting State who has been surrendered to the requested State for the purpose of enforcement shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to a car-

f) såfremt de kompetente myndigheder i den anmodede stat har besluttet at undlade retsforfølgning eller at indstille en allerede påbegyndt retsforfølgning vedrørende den samme handling;

g) såfremt handlingen er begået uden for den begærende stats territorium;

h) såfremt den anmodede stat ikke er i stand til at fuldbyrde sanktionen;

i) såfremt begæringen er begrundet i artikel 5, e), og ingen af de øvrige betingelser, der er nævnt i denne artikel, er opfyldt;

j) såfremt den anmodede stat finder, at den begærende stat selv er i stand til at fuldbyrde sanktionen;

k) såfremt der på grund af domfældtes alder på det tidspunkt, da lovovertrædelser blev begået, ikke ville kunne rejses tiltale mod ham i den anmodede stat;

l) såfremt den pålagte sanktion efter lovgivningen i den anmodede stat ikke længere kan fuldbyrdes på grund af forældelse;

m) såfremt og i det omfang domfældelsen medfører en rettighedsfortabelse.

Artikel 7

En anmodning om fuldbyrdelse kan ikke fremmes, såfremt fuldbyrdelsen ville stride mod de principper, der er anerkendt i denne konventions afsnit III, kapitel 1.

b) Virkningerne af overførelse af fuldbyrdelsen.

Artikel 8

Ved anvendelsen af artikel 6, litra 1, og det i bilag I, c), til denne konvention omhandlede forbehold, betragtes enhver handling, som afbryder eller udsætter en forældelse, og som gyldigt er foretaget af den dømmende stats myndigheder, som havende samme virkning med hensyn til forældelsens beregning i den anmodede stat efter denne stats lovgivning.

Artikel 9

1. En domfældt, der er blevet fængslet i den begærende stat og er blevet overført til den anmodede stat med henblik på fuldbyrdelse, kan ikke sigtes, tiltales, domfældes eller fængsles, med henblik på fuldbyrdelse

F. t. l. om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

rying out of a sentence or detention order for any offence committed prior to his surrender other than that for which the sentence to be enforced was imposed, nor shall he for any other reason be restricted in his personal freedom, except in the following cases:

(a) when the State which surrendered him consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by all relevant documents and a legal record of any statement made by the convicted person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested would itself be subject to extradition under the law of the State requesting enforcement or when extradition would be excluded only by reason of the amount of the punishment;

(b) when the sentenced person, having had an opportunity to leave the territory of the State to which he has been surrendered, has not done so within 45 days of his final discharge, or if he has returned to that territory after leaving it.

2. The State requested to enforce the sentence may, however, take any measure necessary to remove the person from its territory, or any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time.

Article 10

1. The enforcement shall be governed by the law of the requested State and that State alone shall be competent to take all appropriate decisions, such as those concerning conditional release.

2. The requesting State alone shall have the right to decide on any application for review of sentence.

3. Either State may exercise the right of amnesty or pardon.

Article 11

1. When the sentencing State has requested enforcement it may no longer itself begin the enforcement of a sanction which is the subject of that request. The sentencing State may, however, begin enforcement of a sanction involving deprivation of liberty

af en straf eller sikkerhedsforanstaltning eller i øvrigt underkastes nogen anden begrænsning i sin personlige frihed for nogen anden forud for overførelsen begået lovovertrædelse end den, der ligger til grund for den dom, der skal fuldbyrdes, undtagen i følgende tilfælde:

a) Når den stat, der har overført ham, giver sit samtykke. En anmodning om samtykke skal fremsættes, vedlagt alle fornødne dokumenter samt en udskrift af enhver forklaring, som måtte være afgivet af domfældte vedrørende den pågældende lovovertrædelse. Samtykke skal gives, når den lovovertrædelse, med hensyn til hvilken anmodningen fremsættes, i sig selv ville give adgang til udlevering i henhold til den stats lovgivning, der begærer fuldbyrdelse, eller når udlevering kun ville være udelukket på grund af straffens størrelse.

b) Såfremt domfældte ikke, uanset at han har haft mulighed herfor, har forladt den stat, hvortil han er overført, inden for 45 dage efter sin endelige løsladelse, eller såfremt han er vendt tilbage til den nævnte stats territorium efter at have forladt det.

2. Den stat, der er anmodet om at fuldbyrde dommen, kan dog træffe enhver foranstaltning, der er nødvendig for at fjerne den pågældende fra sit territorium, eller som efter dens lovgivning er nødvendig for at afbryde en foreldelse, herunder retsforfølgning uden den pågældendes tilstedeværelse.

Artikel 10

1. Fuldbyrdelsen skal ske i henhold til den anmodede stats lovgivning, og alene denne stat er kompetent til at træffe alle vedkommende afgørelser, herunder vedrørende prøvelsladelse.

2. Kun den begærende stat har ret til at træffe afgørelse i sager vedrørende ansøgning om en fornyet prøvelse af dommen.

3. Begge stater kan udøve retten til amnesti eller benådning.

Artikel 11

1. Når den dømmende stat har fremsat begæring om fuldbyrdelse, kan den ikke længere selv indlede fuldbyrdelsen af en sanktion, som er genstand for denne anmodning. Den dømmende stat kan dog indlede fuldbyrdelsen af en sanktion, der medfører

when the sentenced person is already detained on the territory of the State at the moment of the presentation of the request.

2. The right of enforcement shall revert to the requesting State:

(a) if it withdraws its request before the requested State has informed it of an intention to take action on the request;

(b) if the requested State notifies a refusal to take action on the request;

(c) if the requested State expressly relinquishes its right of enforcement. Such relinquishment shall only be possible if both the States concerned agree or if enforcement is no longer possible in the requested State. In the latter case, a relinquishment demanded by the requesting State shall be compulsory.

Article 12

1. The competent authorities of the requested State shall discontinue enforcement as soon as they have knowledge of any pardon, amnesty or application for review of sentence or any other decision by reason of which the sanction ceases to be enforceable. The same shall apply to the enforcement of a fine when the person sentenced has paid it to the competent authority in the requesting State.

2. The requesting State shall without delay inform the requested State of any decision or procedural measure taken on its territory that causes the right of enforcement to lapse in accordance with the preceding paragraph.

(c) Miscellaneous provisions

Article 13

1. The transit through the territory of a Contracting State of a detained person, who is to be transferred to a third Contracting State in application of this Convention, shall be granted at the request of the State in which the person is detained. The State of transit may require to be supplied with any appropriate document before taking a decision on the request. The person being transferred shall remain in custody in the territory of the State of transit, unless the

frihedsberøvelse, når domfældte allerede er taget i forvaring inden for denne stats territorium på tidspunktet for begæringens fremsættelse.

2. Retten til fuldbyrdelse skal atter tilkomme den begærende stat:

a) såfremt den trækker sin anmodning tilbage, før den anmodede stat har meddelt den, at den agter at fremme begæringen,

b) såfremt den anmodede stat meddeler afslag på at fremme begæringen,

c) såfremt den anmodede stat udtrykkeligt giver afkald på sin ret til fuldbyrdelse. Sådant afkald er kun muligt, såfremt begge de pågældende stater er enige herom, eller såfremt fuldbyrdelse ikke længere er mulig i den anmodede stat. I det sidstnævnte tilfælde er det anmodede land forpligtet til at give afkald, såfremt den begærende stat anmoder herom.

Artikel 12

1. De kompetente myndigheder i den anmodede stat skal standse fuldbyrdelsen, så snart de får kendskab til en benådning, amnesti eller ansøgning om en fornyet prøvelse af dommen eller til nogen anden afgørelse, der bevirker, at sanktionen ikke længere er eksigibel. Det samme gælder med hensyn til fuldbyrdelsen af en bødestraf, når domfældte har betalt bøden til den kompetente myndighed i den begærende stat.

2. Den begærende stat skal straks underrette den anmodede stat om enhver afgørelse eller proceshandling, der er truffet eller foretaget inden for dens territorium, og som bevirker bortfald af retten til fuldbyrdelse i medfør af stk. 1.

c) Forskellige bestemmelser.

Artikel 13

1. Transit gennem en kontraherende stats territorium af en frihedsberøvet, som skal overføres til en tredje kontraherende stat i medfør af denne konvention, skal tillades på anmodning af den stat, hvor den pågældende er frihedsberøvet. Transitstaten kan stille krav om tilsendelse af ethvert vedkommende dokument, før den træffer afgørelse vedrørende anmodningen. Den person, der skal overføres, skal forblive varetaget på transitstatens territorium, med-

State from which he is being transferred requests his release.

2. Except in cases where the transfer is requested under Article 34 any Contracting State may refuse transit:

(a) on one of the grounds mentioned in Article 6 (b) and (c);

(b) on the ground that the person concerned is one of its own nationals.

3. If air transport is used, the following provisions shall apply:

(a) when it is not intended to land, the State from which the person is to be transferred may notify the State over whose territory the flight is to be made that the person concerned is being transferred in application of this Convention. In the case of an unscheduled landing such notification shall have the effect of a request for provisional arrest as provided for in Article 32, paragraph 2, and a formal request for transit shall be made;

(b) where it is intended to land, a formal request for transit shall be made.

Article 14

Contracting States shall not claim from each other the refund of any expenses resulting from the application of this Convention.

Section 2

Requests for enforcement

Article 15

1. All requests specified in this Convention shall be made in writing. They, and all communications necessary for the application of this Convention, shall be sent either by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State or, if the Contracting States so agree, direct by the authorities of the requesting State to those of the requested State; they shall be returned by the same channel.

2. In urgent cases, requests and communications may be sent through the International Criminal Police Organisation (INTERPOL).

3. Any Contracting State may, by decla-

mindre den stat, hvorfra han overføres, anmoder om hans frigivelse.

2. Med undtagelse af de tilfælde, hvor anmodningen om overførelse sker i henhold til artikel 34, kan enhver kontraherende stat nægte at give tilladelse til transit

a) af en af de i artikel 6, b) og c), anførte grunde,

b) hvis den pågældende er en af dens egne statsborgere.

3. Såfremt der benyttes lufttransport, gælder følgende bestemmelser:

a) Hvis det ikke er meningen, at landing skal finde sted, kan den stat, hvorfra den pågældende skal overføres, meddele den stat, hvis territorium skal overflyves, at den pågældende overføres i henhold til denne konvention. I tilfælde af uforudset landing har denne meddelelse virkning som en begæring om foreløbig anholdelse i henhold til artikel 32, stk. 2, og der skal fremsættes en formel begæring om transit.

b) Hvis det er meningen, at landing skal finde sted, skal der fremsættes en formel begæring om transit.

Artikel 14

De kontraherende stater kan ikke gøre krav på refusion indbyrdes af udgifter, der er en følge af denne konventions anvendelse.

Kapitel 2

Begæringer om fuldbyrdelse.

Artikel 15

1. Alle anmodninger, der er omhandlet i denne konvention, skal fremsættes skriftligt. De skal tillige med alle meddelelser, som er nødvendige ved anvendelsen af denne konvention, fremsendes enten af justitsministeriet i den begærende stat til justitsministeriet i den anmodede stat eller, såfremt de pågældende kontraherende stater træffer aftale herom, direkte af myndighederne i den begærende stat til myndighederne i den anmodede stat; de skal tilbagesendes gennem de samme myndigheder.

2. I hastende sager kan begæringer og meddelelser sendes gennem den internationale kriminalpolitiorganisation (INTERPOL).

3. Enhver kontraherende stat kan ved at

ration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, give notice of its intention to adopt other rules in regard to the communications referred to in paragraph 1 of this Article.

Article 16

The request for enforcement shall be accompanied by the original, or a certified copy, of the decision whose enforcement is requested and all other necessary documents. The original, or a certified copy, of all or part of the criminal file shall be sent to the requested State, if it so requires. The competent authority of the requesting State shall certify the sanction enforceable.

Article 17

If the requested State considers that the information supplied by the requesting State is not adequate to enable it to apply this Convention, it shall ask for the necessary additional information. It may prescribe a date for the receipt of such information.

Article 18

1. The authorities of the requested State shall promptly inform those of the requesting State of the action taken on the request for enforcement.

2. The authorities of the requested State shall, where appropriate, transmit to those of the requesting State a document certifying that the sanction has been enforced.

Article 19

1. Subject to paragraph 2 of this Article, no translation of requests or of supporting documents shall be required.

2. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to require that requests and supporting documents be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the

afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær angive, at den agter at anvende andre regler med hensyn til de i stk. 1 omhandlede meddelelser.

Artikel 16

Anmodningen om fuldbyrdelse skal være ledsaget af en original eller en bekræftet afskrift af den afgørelse, hvis fuldbyrdelse begæres, samt af alle andre nødvendige papirer. Straffesagens akter eller en del af disse skal, i original eller bekræftet genpart, sendes til den anmodede stat, såfremt denne stiller krav herom. Den kompetente myndighed i den begærende stat skal bekræfte, at sanktionen er eksigibel.

Artikel 17

Såfremt den anmodede stat finder, at de af den begærende stat tilvejebragte oplysninger er utilstrækkelige til, at den kan anvende denne konvention, kan den anmode om de fornødne supplerende oplysninger. Den kan fastsætte en tidsfrist for modtagelsen af disse.

Artikel 18

1. Myndighederne i den anmodede stat skal uden forsinkelse underrette myndighederne i den begærende stat om foranstaltninger, der er iværksat i anledning af anmodningen om fuldbyrdelse.

2. Myndighederne i den anmodede stat skal i givet fald til myndighederne i den begærende stat fremsende et dokument, der bekræfter, at sanktionen er fuldbyrdet.

Artikel 19

1. Der kan ikke kræves oversættelse af anmodninger eller bilag hertil, jfr. dog stk. 2.

2. Enhver kontraherende stat kan ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær i forbindelse med undertegnelsen eller med deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument forbeholde sig ret til at kræve, at anmodninger og bilag hertil skal være ledsaget af en oversættelse til dens eget sprog eller til et af Det europæiske Råds officielle

Council of Europe or into such one of those languages as it shall indicate. The other Contracting States may claim reciprocity.

3. This Article shall be without prejudice to any provisions concerning translation of requests and supporting documents that may be contained in agreements or arrangements now in force or that may be concluded between two or more Contracting States.

Article 20

Evidence and documents transmitted in application of this Convention need not be authenticated.

Section 3

Judgments rendered in absentia and "ordonnances pénales"

Article 21

1. Unless otherwise provided in this Convention, enforcement of judgments rendered in absentia and of "ordonnances pénales" shall be subject to the same rules as enforcement of other judgments.

2. Except as provided in paragraph 3, a judgment in absentia for the purposes of this Convention means any judgment rendered by a court in a Contracting State after criminal proceedings at the hearing of which the sentenced person was not personally present.

3. Without prejudice to Article 25, paragraph 2, 26, paragraph 2 and 29, the following shall be considered as judgments rendered after a hearing of the accused:

(a) any judgment in absentia and any "ordonnance pénale" which have been confirmed or pronounced in the sentencing State after opposition by the person sentenced;

(b) any judgment rendered in absentia on appeal, provided that the appeal from the judgment of the court of first instance was lodged by the person sentenced.

Article 22

Any judgments rendered in absentia and any "ordonnances pénales" which have not yet been the subject of appeal or opposition may, as soon as they have been rendered, be transmitted to the requested State for the

sprog eller til et bestemt af disse sprog. De øvrige kontraherende stater kan påberåbe sig gensidighed.

3. Denne artikel berører ikke bestemmelser om oversættelse af begæringer og bilag hertil, der måtte være indeholdt i overenskomster eller ordninger, som er gældende eller bliver indgået mellem to eller flere kontraherende stater.

Artikel 20

Bevismateriale og dokumenter, som fremsendes i medfør af denne konvention, behøver ikke legaliseres.

Kapitel 3

Udeblivelsesdomme og „ordonnances pénales“.

Artikel 21

1. Medmindre andet er fastsat i denne konvention, er fuldbyrdelse af udeblivelsesdomme og „ordonnances pénales“ undergivet samme regler som fuldbyrdelse af andre domme.

2. Bortset fra bestemmelsen i stk. 3, betyder en udeblivelsesdom i denne konventions forstand enhver dom, der afsiges af en domstol i en kontraherende stat efter en forfølgning i strafferetsplejens former, hvor domfældte ikke har givet personligt møde under domsforhandlingen.

3. Uden at det berører bestemmelserne i artiklerne 25, stk. 2, 26, stk. 2, og 29, betragtes følgende som domme, hvor tiltalte har givet møde:

a) Enhver udeblivelsesdom og enhver „ordonnance pénale“, som er stadfæstet eller afsagt i den dømmende stat efter, at domfældte har gjort indsigelse.

b) Enhver udeblivelsesdom afsagt af en appellinstans, forudsat at den i første instans afsagte dom er appelleret af domfældte.

Artikel 22

Enhver udeblivelsesdom og enhver „ordonnance pénale“, som endnu ikke har været genstand for appel eller indsigelse, kan, så snart den er afsagt, fremsendes til den anmodede stat med henblik på underretning

purpose of notification and with a view to enforcement.

Article 23

1. If the requested State sees fit to take action on the request to enforce a judgment rendered in absentia or an "ordonnance pénale", it shall cause the person sentenced to be personally notified of the decision rendered in the requesting State.

2. In the notification to the person sentenced information shall also be given:

(a) that a request for enforcement has been presented in accordance with this Convention;

(b) that the only remedy available is an opposition as provided for in Article 24 of this Convention;

(c) that the opposition must be lodged with such authority as may be specified; that for the purposes of its admissibility the opposition is subject to the provisions of Article 24 of this Convention; and that the person sentenced may ask to be heard by the authorities of the sentencing State;

(d) that, if no opposition is lodged within the prescribed period, the judgment will, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after a hearing of the accused.

3. A copy of the notification shall be sent promptly to the authority which requested enforcement.

Article 24

1. After notice of the decision has been served in accordance with Article 23, the only remedy available to the person sentenced shall be an opposition. Such opposition shall be examined, as the person sentenced chooses, either by the competent court in the requesting State or by that in the requested State. If the person sentenced expresses no choice, the opposition shall be examined by the competent court in the requested State.

2. In the cases specified in the preceding paragraph, the opposition shall be admissible if it is lodged with the competent authority of the requested State within a period of 30 days from the date on which the notice was served. This period shall be reckoned in accordance with the relevant rules of

af den pågældende og eventuel fuldbyrdelse.

Artikel 23

1. Såfremt den anmodede stat finder grundlag for at fremme en anmodning om fuldbyrdelse af en udeblivelsesdom eller en „ordonnance pénale“, skal den drage omsorg for, at domfældte bliver personligt underrettet om den afgørelse, der er truffet i den begærende stat.

2. I underretningen til domfældte skal der også gives oplysning om:

a) at en anmodning om fuldbyrdelse er fremsat i henhold til denne konvention,

b) at det eneste anvendelige retsmiddel heroverfor er en indsigelse i henhold til bestemmelserne i denne konventions artikel 24,

c) at indsigelsen skal afgives til den myndighed, som oplyses over for ham, at indsigelsen for at blive behandlet skal være i overensstemmelse med betingelserne i artikel 24 i denne konvention, og at domfældte kan anmode om at få sagen behandlet af myndighederne i den dømmende stat,

d) at dommen, såfremt der ikke fremsættes indsigelse inden udløbet af den fastsatte tidsfrist, fuldtud i forhold til denne konvention vil blive anset for afsagt efter, at tiltalte har givet møde.

3. En genpart af underretningen skal uden ophold sendes til den myndighed, der har anmodet om fuldbyrdelse.

Artikel 24

1. Efter at underretning er sket i overensstemmelse med artikel 23, er det eneste anvendelige retsmiddel for domfældte, en indsigelse. En sådan indsigelse skal efter domfældtes valg behandles enten af den kompetente domstol i den begærende stat eller af den kompetente domstol i den anmodede stat. Såfremt domfældte ikke gør brug af sin adgang til at vælge, skal indsigelsen behandles af den kompetente domstol i den anmodede stat.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde skal indsigelsen behandles, såfremt den er indgivet til den kompetente myndighed i den anmodede stat inden for en frist af 30 dage fra den dag, hvor underretningen blev givet. Denne frist skal beregnes efter de pågældende lovregler i den anmodede stat. Den

the law of the requested State. The competent authority of that State shall promptly notify the authority which made the request for enforcement.

Article 25

1. If the opposition is examined in the requesting State, the person sentenced shall be summoned to appear in that State at the new hearing of the case. Notice to appear shall be personally served not less than 21 days before the new hearing. This period may be reduced with the consent of the person sentenced. The new hearing shall be held before the court which is competent in the requesting State and in accordance with the procedure of that State.

2. If the person sentenced fails to appear personally or is not represented in accordance with the law of the requesting State, the court shall declare the opposition null and void and its decision shall be communicated to the competent authority of the requested State. The same procedure shall be followed if the court declares the opposition inadmissible. In both cases, the judgment rendered in absentia or the "ordonnance pénale" shall, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after a hearing of the accused.

3. If the person sentenced appears personally or is represented in accordance with the law of the requesting State and if the opposition is declared admissible, the request for enforcement shall be considered as null and void.

Article 26

1. If the opposition is examined in the requested State the person sentenced shall be summoned to appear in that State at the new hearing of the case. Notice to appear shall be personally served not less than 21 days before the new hearing. This period may be reduced with the consent of the person sentenced. The new hearing shall be held before the court which is competent in the requested State and in accordance with the procedure of that State.

2. If the person sentenced fails to appear personally or is not represented in accordance with the law of the requested State, the court shall declare the opposition null

kompetente myndighed i denne stat skal uden ophold underrette den myndighed, der har fremsat begæringen om fuldbyrdelse.

Artikel 25

1. Såfremt indsigelsen behandles i den begærende stat, skal domfældte tilsiges til at møde i denne stat ved sagens nye domsforhandling. Tilsigelse til at møde skal forkynnes personligt mindst 21 dage før den nye domsforhandling. Denne frist kan afkortes med domfældtes samtykke. Den nye domsforhandling skal ske for den domstol, der er kompetent i den begærende stat og i overensstemmelse med denne stats retsplejeregler.

2. Såfremt domfældte undlader at give personligt møde eller ikke er repræsenteret i overensstemmelse med den begærende stats lovgivning, skal retten erklære indsigelsen ugyldig, og dens afgørelse skal meddeles til den kompetente myndighed i den anmodede stat. Den samme fremgangsmåde skal følges, hvis retten bestemmer, at indsigelsen ikke kan behandles. I begge tilfælde anses i alle forhold vedrørende denne konvention udeblivelsesdommen eller den pågældende „ordonnance pénale“ for udfærdiget efter, at tiltalte har givet møde.

3. Såfremt domfældte giver personligt møde eller er repræsenteret i overensstemmelse med den begærende stats lovgivning, og indsigelsen optages til behandling, skal anmodningen om fuldbyrdelse anses for bortfaldet.

Artikel 26

1. Såfremt indsigelsen behandles i den anmodede stat, skal domfældte tilsiges til at møde i denne stat ved sagens nye domsforhandling. Tilsigelse til at møde skal forkynnes personligt mindst 21 dage før den nye domsforhandling. Denne frist kan afkortes med domfældtes samtykke. Den nye domsforhandling skal ske for den domstol, der er kompetent i den anmodede stat, og i overensstemmelse med denne stats retsplejeregler.

2. Såfremt domfældte undlader at give personligt møde eller ikke er repræsenteret i overensstemmelse med den anmodede stats lovgivning, skal retten erklære indsigelsen

and void. In that event, and if the court declares the opposition inadmissible, the judgment rendered in absentia or the "ordonnance pénale" shall, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after a hearing of the accused.

3. If the person sentenced appears personally or is represented in accordance with the law of the requested State, and if the opposition is admissible, the act shall be tried as if it had been committed in that State. Preclusion of proceedings by reason of lapse of time shall, however, in no circumstances be examined. The judgment rendered in the requesting State shall be considered null and void.

4. Any step with a view to proceedings or a preliminary enquiry, taken in the sentencing State in accordance with its law and regulations, shall have the same validity in the requested State as if it had been taken by the authorities of that State, provided that assimilation does not give such steps a greater evidential weight than they have in the requesting State.

Article 27

For the purpose of lodging an opposition and for the purpose of the subsequent proceedings, the person sentenced in absentia or by an "ordonnance pénale" shall be entitled to legal assistance in the cases and on the conditions prescribed by the law of the requested State and, where appropriate, of the requesting State.

Article 28

Any judicial decisions given in pursuance of Article 26, paragraph 3, and enforcement thereof, shall be governed solely by the law of the requested State.

Article 29

If the person sentenced in absentia or by an "ordonnance pénale" lodges no opposition, the decision shall, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after the hearing of the accused.

Article 30

National legislations shall be applicable in

ugyldig. I dette tilfælde, og hvor retten bestemmer, at indsigelsen ikke kan behandles, skal i alle forhold vedrørende denne konvention udeblivelsesdommen eller den pågældende „ordonnance pénale“ anses for udfærdiget efter, at tiltalte har givet møde.

3. Såfremt domfældte giver personligt møde eller er repræsenteret i overensstemmelse med den anmodede stats lovgivning, og indsigelsen optages til behandling, skal handlingen bedømmes, som om den var begået i denne stat. Spørgsmålet om strafforfølgningens ophør på grund af forældelse skal dog aldrig kunne behandles. Den i den begærende stat afsagte dom skal anses for bortfaldet.

4. Ethvert skridt med henblik på retsforfølgning eller forudgående undersøgelse, der er foretaget i den dømmende stat i overensstemmelse med dens love og administrative forskrifter, har samme gyldighed i den anmodede stat, som om det var foretaget af denne stats myndigheder, forudsat at denne ligestilling ikke giver sådanne skridt større beviskraft, end de har i den begærende stat.

Artikel 27

Med henblik på indgivelse af en indsigelse og under den senere retssag har den, der er dømt ved en udeblivelsesdom eller gennem en „ordonnance pénale“, ret til juridisk bistand i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i lovgivningen i den anmodede stat og, i givet fald, i den begærende stat.

Artikel 28.

De retslige afgørelser, der træffes i medfør af artikel 26, stk. 3, samt deres fuldbyrdelse, sker alene på grundlag af lovgivningen i den anmodede stat.

Artikel 29.

Såfremt den, der er dømt ved en udeblivelsesdom eller gennem en „ordonnance pénale“, ikke indgiver nogen indsigelse, skal afgørelsen i alle forhold vedrørende denne konvention anses for udfærdiget efter, at tiltalte har givet møde.

Artikel 30.

De enkelte landes interne lovgivning fin-

F. t. I. om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

the matter of reinstatement if the sentenced person, for reasons beyond his control, failed to observe the time-limits laid down in Articles 24, 25 and 26 or to appear personally at the hearing fixed for the new examination of the case.

Section 4

*Provisional measures**Article 31*

If the sentenced person is present in the requesting State after notification of the acceptance of its request for enforcement of a sentence involving deprivation of liberty is received, that State may, if it deems it necessary in order to ensure enforcement, arrest him with a view to his transfer under the provisions of Article 43.

Article 32

1. When the requesting State has requested enforcement, the requested State may arrest the person sentenced:

(a) if, under the law of the requested State, the offence is one which justifies remand in custody, and

(b) if there is a danger of abscondence or, in case of a judgment rendered in absentia, a danger of secretion of evidence.

2. When the requesting State announces its intention to request enforcement, the requested State may, on application by the requesting State, arrest the person sentenced, provided that requirements under (a) and (b) of the preceding paragraph are satisfied. The said application shall state the offence which led to the judgment and the time and place of its perpetration, and contain as accurate a description as possible of the person sentenced. It shall also contain a brief statement of the facts on which the judgment is based.

Article 33

1. The person sentenced shall be held in custody in accordance with the law of the requested State; the law of that State shall also determine the conditions on which he may be released.

68 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

der anvendelse med hensyn til oprejsning, hvor domfældte af grunde, han ikke er herre over, har undladt at overholde de i artiklerne 24-26 fastsatte tidsfrister eller at give personligt møde under den domsforhandling, der berammes til den nye behandling af sagen.

Kapitel 4

*Foreløbige foranstaltninger.**Artikel 31*

Såfremt domfældte er til stede i den begærende stat, efter at der er modtaget meddelelse om, at denne stats begæring om fuldbyrdelse af en dom, der medfører frihedsberøvelse, er imødekommet, kan denne stat, såfremt den anser det for nødvendigt for at sikre dommens fuldbyrdelse, anholde og fængsle ham med henblik på hans overførelse i henhold til bestemmelserne i artikel 43.

Artikel 32

1. Når den begærende stat har anmodet om fuldbyrdelse, kan den anmodede stat anholde og fængsle domfældte:

a) såfremt den anmodede stats lovgivning hjemler varetægtsfængsling for en sådan lovovertrædelse, og

b) der er fare for flugt, eller — hvor det drejer sig om en udeblivelsesdom — fare for svækkelse af bevis.

2. Når den begærende stat tilkendegiver, at den agter at fremsætte begæring om fuldbyrdelse, kan den anmodede stat på den begærende stats anmodning anholde og fængsle domfældte, forudsat at de i stk. 1, a) og b), indeholdte betingelser er opfyldt. Den nævnte anmodning skal oplyse om den lovovertrædelse, der ligger til grund for dommen, og tidspunktet og stedet, hvor den blev begået, samt indeholde en så nøjagtig beskrivelse af domfældte som muligt. Den skal ligeledes indeholde en kort redegørelse for de faktiske omstændigheder, som dommen hviler på.

Artikel 33

1. For varetægtsopholdet gælder reglerne i den anmodede stats lovgivning; denne stats lovgivning er også afgørende med hensyn til betingelserne for hans løsladelse.

2. The person in custody shall in any event be released:

(a) after a period equal to the period of deprivation of liberty imposed in the judgment;

(b) if he was arrested in pursuance of Article 32, paragraph 2, and the requested State did not receive, within 18 days from the date of the arrest, the request together with the documents specified in Article 16.

Article 34

1. A person held in custody in the requested State in pursuance of Article 32 who is summoned to appear before the competent court in the requesting State in accordance with Article 25 as a result of the opposition he has lodged, shall be transferred for that purpose to the territory of the requesting State.

2. After transfer, the said person shall not be kept in custody by the requesting State if the condition set out in Article 33, paragraph 2 (a), is met or if the requesting State does not request enforcement of a further sentence. The person shall be promptly returned to the requested State unless he has been released.

Article 35.

1. A person summoned before the competent court of the requesting State as a result of the opposition he has lodged shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order nor shall he for any other reason be restricted in his personal freedom for any act or offence which took place prior to his departure from the territory of the requested State and which is not specified in the summons unless he expressly consents in writing. In the case referred to in Article 34, paragraph 1, a copy of the statement of consent shall be sent to the State from which he has been transferred.

2. The effects provided for in the preceding paragraph shall cease when the person summoned, having had the opportunity to do so, has not left the territory of the requesting State during 15 days after the date of the decision following the hearing

2. Den varetægtsfængslede skal under alle omstændigheder løslades:

a) efter forløbet af en tid, der svarer til længden af den frihedsberøvelse; der er fastsat i dommen,

b) såfremt han er anholdt og fængslet i henhold til artikel 32, stk. 2, og den anmodede stat ikke inden 18 dage fra datoen for anholdelsen har modtaget anmodningen til ligemed de i artikel 16 nævnte dokumenter.

Artikel 34

1. En person, der er varetægtsfængslet i den anmodede stat i medfør af artikel 32, og som tilsiges til at møde for den kompetente domstol i den begærende stat i henhold til artikel 25 som følge af den indsigelse, han har indgivet, skal med henblik herpå overføres til den begærende stats territorium.

2. Den pågældende skal efter overførelsen ikke holdes i forvaring af den begærende stat, såfremt den i artikel 33, stk. 2 a), indeholdte betingelse er opfyldt, eller såfremt den begærende stat ikke anmoder om fuldbyrdelse af en ny straffedom. Den pågældende skal straks sendes tilbage til den anmodede stat, medmindre han er løsladt.

Artikel 35

1. En person, der er tilsagt til at møde for den kompetente domstol i den begærende stat som følge af en indsigelse, han har indgivet, kan ikke sigtes, tiltales, domfældes eller fængsles med henblik på fuldbyrdelsen af en straf eller sikkerhedsforanstaltning eller i øvrigt underkastes nogen anden begrænsning i sin personlige frihed på grund af en handling eller lovovertrædelse, som har fundet sted, før han forlod den anmodede stats territorium, og som ikke er nævnt i tilsigelsen, medmindre han udtrykkeligt giver skriftligt samtykke hertil. I det i artikel 34, stk. 1, omhandlede tilfælde skal der fremsendes en genpart af hans erklæring om samtykke til den stat, hvorfra han er overført.

2. De i stk. 1 nævnte virkninger ophører, når den tilsagte person, uanset at han har haft mulighed herfor, ikke har forladt den begærende stats territorium inden for et tidsrum af 15 dage fra datoen for den afgørelse, der træffes efter den domsforhandling,

for which he was summoned to appear or if he returns to that territory after leaving it without being summoned anew.

Article 36.

1. If the requesting State has requested enforcement of a confiscation of property, the requested State may provisionally seize the property in question, on condition that its own law provides for seizure in respect of similar facts.

2. Seizure shall be carried out in accordance with the law of the requested State which shall also determine the conditions on which the seizure may be lifted.

Section 5

Enforcement of sanctions

(a) General clauses

Article 37

A sanction imposed in the requesting State shall not be enforced in the requested State except by a decision of the court of the requested State. Each Contracting State may, however, empower other authorities to take such decisions if the sanction to be enforced is only a fine or a confiscation and if these decisions are susceptible of appeal to a court.

Article 38

The case shall be brought before the court or the authority empowered under Article 37 if the requested State sees fit to take action on the request for enforcement.

Article 39

1. Before a court takes a decision upon a request for enforcement the sentenced person shall be given the opportunity to state his views. Upon application he shall be heard by the court either by letters rogatory or in person. A hearing in person must be granted following his express request to that effect.

2. The court may, however, decide on the acceptance of the request for enforcement in

hvortil han var tilsagt, eller såfremt han uden at være indstævnet på ny vender tilbage til dette territorium efter at have forladt det.

Artikel 36

1. Såfremt den begærende stat har begæret fuldbyrdelse af konfiskation af genstande, kan den anmodede stat midlertidigt beslaglægge disse, forudsat at dens egen lovgivning hjemler adgang til beslaglæggelse under tilsvarende omstændigheder.

2. Beslaglæggelse skal gennemføres i overensstemmelse med den anmodede stats lovgivning, som også er afgørende med hensyn til betingelserne for ophævelse af beslaglæggelsen.

Kapitel 5

Fuldbyrdelse af sanktioner.

a) Almindelige bestemmelser.

Artikel 37

En sanktion idømt i den begærende stat kan ikke fuldbyrdes i den anmodede stat, medmindre der foreligger en domstolsafgørelse i den sidstnævnte stat. Enhver kontraherende stat kan dog bemyndige andre myndigheder til at træffe sådanne afgørelser, såfremt den sanktion, der skal fuldbyrdes, kun er en bøde eller konfiskation, og såfremt disse afgørelser kan indankes for domstolene.

Artikel 38

Sagen skal indbringes for retten eller for den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed, såfremt den anmodede stat finder grundlag for at fremme anmodningen om fuldbyrdelse.

Artikel 39

1. Før en domstol træffer afgørelse vedrørende en anmodning om fuldbyrdelse, skader gives domfældte lejlighed til at fremsætte sine synspunkter. På begæring skal domfældte have lejlighed til at udtale sig enten ved hjælp af en retsanmodning eller personligt for retten. En udtrykkelig begæring om lejlighed til personligt at udtale sig skal imødekommes.

2. Retten kan dog træffe beslutning vedrørende imødekommelsen af anmodningen

the absence of a sentenced person requesting a personal hearing if he is in custody in the requesting State. In these circumstances any decision as to the substitution of the sanction under Article 44 shall be adjourned until, following his transfer to the requested State, the sentenced person has been given the opportunity to appear before the court.

Article 40

1. The court, or in the cases referred to in Article 37, the authority empowered under the same Article, which is dealing with the case shall satisfy itself:

(a) That the sanction whose enforcement is requested was imposed in a European criminal judgment;

(b) that the requirements of Article 4 are met;

(c) that the condition laid down in Article 6 (a) is not fulfilled or should not preclude enforcement;

(d) that enforcement is not precluded by Article 7;

(e) that, in case of a judgment rendered in absentia or an "ordonnance pénale" the requirements of Section 3 of this Part are met.

2. Each Contracting State may entrust to the court or the authority empowered under Article 37 the examination of other conditions of enforcement provided for in this Convention.

Article 41

The judicial decisions taken in pursuance of the present section with respect to the requested enforcement and those taken on appeal from decisions by the administrative authority referred to in Article 37, shall be appealable.

Article 42

The requested State shall be bound by the findings as to the facts insofar as they are stated in the decision or insofar as it is impliedly based on them.

(b) *Clauses relating specifically to enforcement of sanctions involving deprivation of liberty*

om fuldbyrdelse, uden at en domfældt, der har anmodet om lejlighed til personligt at udtale sig, er tilstede, såfremt han er frihedsberøvet i den begærende stat. I disse tilfælde skal afgørelsen om omsætningen af tanktionen i henhold til artikel 44 udsættes, indtil domfældte efter at være overført til den anmodede stat har haft lejlighed til at give møde for retten.

Artikel 40

1. Den domstol eller myndighed i henhold til artikel 37, der behandler sagen, skal forvise sig om:

a) at den sanktion, hvis fuldbyrdelse begæres, er idømt ved en europæisk straffedom,

b) at betingelserne i artikel 4 er opfyldt,

c) at den i artikel 6, a), fastsatte betingelse ikke er opfyldt eller ikke bør udelukke fuldbyrdelse,

d) at fuldbyrdelse ikke er udelukket i medfør af artikel 7,

e) at betingelserne i dette afsnits kapitel 3, såfremt det drejer sig om en udeblivelsesdom eller en „ordonnance pénale“, er opfyldt.

2. Enhver kontraherende stat, kan pålægge retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed at undersøge andre i denne konvention fastsatte betingelser for fuldbyrdelse.

Artikel 41

Der skal være mulighed for appel af de retslige afgørelser, som efter dette kapitel træffes om fuldbyrdelse, samt af de afgørelser, der træffes efter påanke af den i artikel 37 omhandlede administrative myndigheds afgørelse.

Artikel 42

Den anmodede stat er bundet af resultaterne med hensyn til sagens faktiske omstændigheder i det omfang, hvori de er anført i afgørelsen, eller i det omfang denne forudsætningsvis bygger på dem.

b) *Bestemmelser specielt vedrørende fuldbyrdelse af sanktioner der medfører frihedsberøvelse.*

Article 43

When the sentenced person is detained in the requesting State he shall, unless the law of that State otherwise provides, be transferred to the requested State as soon as the requesting State has been notified of the acceptance of the request for enforcement.

Article 44

1. If the request for enforcement is accepted, the court shall substitute for the sanction involving deprivation of liberty imposed in the requesting State a sanction prescribed by its own law for the same offence. This sanction may, subject to the limitations laid down in paragraph 2, be of a nature or duration other than that imposed in the requesting State. If this latter sanction is less than the minimum which may be pronounced under the law of the requested State, the court shall not be bound by that minimum and shall impose a sanction corresponding to the sanction imposed in the requesting State.

2. In determining the sanction, the court shall not aggravate the penal situation of the person sentenced as it results from the decision delivered in the requesting State.

3. Any part of the sanction imposed in the requesting State and any term of provisional custody, served by the person sentenced subsequent to the sentence shall be deducted in full. The same shall apply in respect of any period during which the person sentenced was remanded in custody in the requesting State before being sentenced insofar as the law of that State so requires.

4. Any Contracting State may, at any time, deposit with the Secretary General of the Council of Europa a declaration which confers on it in pursuance of the present Convention the right to enforce a sanction involving deprivation of liberty of the same nature as that imposed in the requesting State even if the duration of that sanction exceeds the maximum provided for by its national law for a sanction of the same nature. Nevertheless, this rule shall only be applied in cases where the national law of this State allows, in respect of the same offence, for the imposition of a sanction of at least the same duration as that imposed in

Artikel 43

I tilfælde, hvor domfældte er frihedsberøvet i den begærende stat, skal han, medmindre denne stats lovgivning bestemmer andet, overføres til den anmodede stat, så snart den begærende stat har modtaget underretning om, at begæringen om fuldbyrdelse er imødekommet.

Artikel 44

1. Såfremt begæring om fuldbyrdelse imødekommes, skal retten i stedet for den frihedsberøvende sanktion, der er idømt i den begærende stat, fastsætte en i dens egen lovgivning for den samme lovovertrædelse hjemlet sanktion. Med forbehold af de i stk. 2 fastsatte begrænsninger kan denne sanktion være af en anden art eller længde end den, der er idømt i den begærende stat. Såfremt den sidstnævnte sanktion ligger under den mindstestraf, der kan idømmes i henhold til den anmodede stats lovgivning, er retten ikke bundet af denne mindstestraf, men skal idømme en sanktion, der svarer til den, der er idømt i den begærende stat.

2. Ved sanktionens fastsættelse må retten ikke forværre domfældtes strafferetlige situation, således som den følger af den i den begærende stat trufne afgørelse.

3. Enhver del af den i den begærende stat idømte sanktion og enhver foreløbig frihedsberøvelse, der er udstået af domfældte efter dommens afsigelse, skal fratrækkes fuldtud. Det samme gælder med hensyn til ethvert tidsrum, i hvilket domfældte har været undergivet varetægtsfængsling i den begærende stat før domfældelsen, for så vidt dette følger af denne stats lovgivning.

4. Enhver kontraherende stat kan når som helst hos Det europæiske Råds generalsekretær deponere en erklæring, som giver den ret til i medfør af denne konvention at fuldbyrde en frihedsberøvende sanktion af samme art som den, der er idømt i den begærende stat, selvom denne sanktions længde overstiger det maksimum, der er fastsat i dens nationale lovgivning for en sanktion af samme art. Denne regel finder dog kun anvendelse i tilfælde, hvor den pågældende stats nationale lovgivning hjemler adgang til for den samme lovovertrædelse at idømme en sanktion af mindst samme længde som den, der er idømt i den

the requesting State but which is of a more severe nature. The sanction imposed under this paragraph may, if its duration and purpose so require, be enforced in a penal establishment intended for the enforcement of sanctions of another nature.

(c) Clauses relating specifically to enforcement of fines and confiscations

Article 45

1. If the request for enforcement of a fine or confiscation of a sum of money is accepted, the court or the authority empowered under Article 37 shall convert the amount thereof into the currency of the requested State at the rate of exchange ruling at the time when the decision is taken. It shall thus fix the amount of the fine, or the sum to be confiscated, which shall nevertheless not exceed the maximum sum fixed by its own law for the same offence, or failing such a maximum, shall not exceed the maximum amount customarily imposed in the requested State in respect of a like offence.

2. However, the court or the authority empowered under Article 37 may maintain up to the amount imposed in the requesting State the sentence of a fine or of a confiscation when such a sanction is not provided for by the law of the requested State for the same offence, but this law allows for the imposition of more severe sanctions. The same shall apply if the sanction imposed in the requesting State exceeds the maximum laid down in the law of the requested State for the same offence, but this law allows for the imposition of more severe sanctions.

3. Any facility as to time of payment or payment by instalments, granted in the requesting State, shall be respected in the requested State.

Article 46

1. When the request for enforcement concerns the confiscation of a specific object, the court or the authority empowered under Article 37 may order the confiscation of that object only insofar as such confiscation

begærende stat, men som er af strengere art. Den i henhold til denne bestemmelse idømte sanktion kan, såfremt dens længde og formål kræver det, afsones i en kriminalanstalt, der er bestemt for fuldbyrdelse af sanktioner af anden art.

c) Bestemmelser, der specielt vedrører fuldbyrdelse af bødestrafte og konfiskation.

Artikel 45

1. Såfremt begæringen om fuldbyrdelse af en bødestraf eller konfiskation af et pengebeløb imødekommes, skal retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed omsætte det pågældende beløb til den anmodede stats møntenhed efter den gældende vekselkurs på det tidspunkt, da afgørelsen træffes. Den skal således fastsætte bødebeløbet eller det beløb, der skal konfiskeres, men kan dog ikke overskride det maksimumsbeløb, der er fastsat i dens egen lovgivning for samme lovovertrædelse, eller — såfremt der ikke er fastsat noget maksimumsbeløb — det højeste beløb, som normalt pålægges i den anmodede stat for en tilsvarende lovovertrædelse.

2. Retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed kan dog opretholde bødestraf eller konfiskation indtil det i den begærende stat pålagte bødebeløb eller konfiskationsbeløb, hvor en sådan sanktion ikke er hjemlet i den anmodede stats lovgivning for den samme lovovertrædelse, men denne lovgivning giver mulighed for pålæggelse af strengere sanktioner. Det samme gælder, såfremt den i den begærende stat pålagte sanktion overstiger det maksimumsbeløb, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning for den samme lovovertrædelse, men hvor denne lovgivning giver mulighed for pålæggelse af strengere sanktioner.

3. Enhver lempelse med hensyn til tidspunktet for betalingen eller afdragsvis betaling, der er indrømmet i den begærende stat, skal respekteres af den anmodede stat.

Artikel 46

1. Såfremt begæringen om fuldbyrdelse angår konfiskation af en bestemt genstand, kan retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed kun kræve konfiskation af den pågældende genstand, for så vidt

is authorised by the law of the requested State for the same offence.

2. However, the court or the authority empowered under Article 37 may maintain the confiscation ordered in the requesting State when this sanction is not provided for in the law of the requested State for the same offence but this law allows for the imposition of more severe sanctions.

Article 47

1. The proceeds of fines and confiscations shall be paid into the public funds of the requested State without prejudice to any rights of third parties.

2. Property confiscated which is of special interest may be remitted to the requesting State if its so requires.

Article 48

If a fine cannot be exacted, a court of the requested State may impose an alternative sanction involving deprivation of liberty insofar as the laws of both States so provide in such cases unless the requesting State expressly limited its request to exacting of the fine alone. If the court decides to impose an alternative sanction involving deprivation of liberty, the following rules shall apply:

(a) If conversion of a fine into a sanction involving deprivation of liberty is already prescribed either in the sentence pronounced in the requesting State or directly in the law of that State, the court of the requested State shall determine the nature and length of such sanction in accordance with the rules laid down by its own law. If the sanction involving deprivation of liberty already prescribed in the requesting State is less than the minimum which may be imposed under the law of the requested State, the court shall not be bound by that minimum and shall impose a sanction corresponding to the sanction prescribed in the requesting State. In determining the sanction the court shall not aggravate the penal situation of the person sentenced as it results from the decision delivered in the requesting State.

en sådan konfiskation er hjemlet i den anmodede stats lovgivning for den samme lovovertrædelse.

2. Retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed kan dog opretholde den i den begærende stat fastsatte konfiskation, hvor denne sanktion ikke er hjemlet i den anmodede stats lovgivning for den samme lovovertrædelse, men denne lovgivning giver mulighed for idømmelse af strengere sanktioner.

Artikel 47

1. Provenuet af bøder og konfiskation skal indbetales til statskassen i den anmodede stat med respekt af trediemands rettigheder.

2. Konfiskerede genstande, der repræsenterer en særlig interesse, kan tilbagesendes til den begærende stat efter dennes anmodning.

Artikel 48

Såfremt en bøde ikke kan inddrives, kan retten i den anmodede stat idømme en forvandlingsstraf, der medfører frihedsberøvelse, for så vidt begge staters lovgivning indeholder hjemmel hertil i sådanne tilfælde, medmindre den begærende stat udtrykkeligt har begrænset sin anmodning til alene at gælde inddrivelse af bøden. Såfremt retten beslutter at pålægge en forvandlingsstraf, der medfører frihedsberøvelse, gælder følgende regler:

a) Såfremt forvandling af en bødestraf til en straf, der medfører frihedsberøvelse, allerede er foreskrevet enten i den i den begærende stat afsagte dom eller direkte i denne stats lovgivning, skal retten i den anmodede stat fastsætte denne sanktions art og længde i henhold til de i dens egen lovgivning fastsatte regler. Såfremt den frihedsberøvende sanktion, der allerede er fastsat i den begærende stat, ligger under den mindstestraf, der kan idømmes i henhold til den anmodede stats lovgivning, er retten ikke bundet af denne mindstestraf, men skal idømme en sanktion, der svarer til den i den begærende stat pålagte sanktion. Ved sanktionens fastsættelse må retten ikke forværre domfældtes strafferetlige situation, således som den følger af den i den begærende stat trufne afgørelse.

(b) In all other cases the court of the requested State shall convert the fine in accordance with its own law, observing the limits prescribed by the law of the requesting State.

(d) *Clauses relating specifically to enforcement of disqualification*

Article 49

1. Where a request for enforcement of a disqualification is made such disqualification imposed in the requesting State may be given effect in the requested State only if the law of the latter State allows for disqualification for the offence in question.

2. The court dealing with the case shall appraise the expediency of enforcing the disqualification in the territory of its own State.

Article 50

1. If the court orders enforcement of the disqualification it shall determine the duration thereof within the limits prescribed by its own law, but may not exceed the limits laid down in the sentence imposed in the requesting State.

2. The court may order the disqualification to be enforced in respect of some only of the rights whose loss or suspension has been pronounced.

Article 51

Article 11 shall not apply to disqualifications.

Article 52

The requested State shall have the right to restore to the person sentenced the rights of which he has been deprived in accordance with a decision taken in application of this section.

PART III

International Effects of European Criminal Judgments

Section 1

Ne bis in idem

Article 53

1. A person in respect of whom a European criminal judgement has been rendered

b) I alle andre tilfælde skal retten i den anmodede stat omsætte bøden i overensstemmelse med dens egen lovgivning og under iagttagelse af de i den begærende stats lovgivning foreskrevne rammer.

d) *Bestemmelser, der specielt vedrører fuldbyrdelse af rettighedsfortabelse.*

Artikel 49

1. Når der er anmodet om fuldbyrdelse af en rettighedsfortabelse, kan en sådan retsfølge, der er idømt i den begærende stat, kun gennemføres i den anmodede stat, såfremt den sidstnævnte stats lovgivning indeholder hjemmel til rettighedsfortabelse for den pågældende lovovertrædelse.

2. Den domstol, der behandler sagen, skal vurdere, om det er hensigtsmæssigt at fuldbyrde rettighedsfortabelsen inden for dens egen stats territorium.

Artikel 50

1. Såfremt retten bestemmer fuldbyrdelse af rettighedsfortabelsen, skal den fastsætte varigheden heraf inden for de af dens egen lovgivning fastsatte rammer, men uden at overskride de grænser, der er fastsat i den i den begærende stat afsagte dom.

2. Retten kan begrænse rettighedsfortabelsen til kun at omfatte en del af de rettigheder, hvis varige eller tidsbegrænsede fortabelse er bestemt.

Artikel 51

Artikel 11 finder ikke anvendelse på rettighedsfortabelser.

Artikel 52

Den anmodede stat er berettiget til at lade domfældte generhverve de rettigheder, der er frakendt ham i henhold til en afgørelse truffet i medfør af dette kapitel.

Afsnit III

Europæiske straffedømmes internationale retskraft.

Kapitel 1

Ne bis in idem.

Artikel 53

1. En person, over for hvem en europæisk straffedom er afsagt, kan ikke i en anden

F. t. l. om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

may for the same act neither be prosecuted nor sentenced nor subjected to enforcement of a sanction in another Contracting State:

(a) if he was acquitted;

(b) if the sanction imposed:

(i) has been completely enforced or is being enforced, or

(ii) has been wholly, or with respect to the part not enforced, the subject of a pardon or an amnesty, or

(iii) can no longer be enforced because of lapse of time;

(c) if the court convicted the offender without imposing a sanction.

2. Nevertheless, a Contracting State shall not, unless it has itself requested the proceedings, be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* if the act which gave rise to the judgment was directed against either a person or an institution or any thing having public status in that State, or if the subject of the judgment had himself a public status in that State.

3. Furthermore, any Contracting State where the act was committed or considered as such according to the law of that State shall not be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* unless that State has itself requested the proceedings.

Article 54

If new proceedings are instituted against a person who in another Contracting State has been sentenced for the same act, then any period of deprivation of liberty arising from the sentence enforced shall be deducted from the sanction which may be imposed.

Article 55

This Section shall not prevent the application of wider domestic provisions relating to the effect of *ne bis in idem* attached to foreign criminal judgments.

Section 2

*Taking into consideration**Article 56*

Each Contracting State shall legislate as

69 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

kontraherende stat gøres til genstand for retsforfølgning, domfældelse eller fuldbyrdelse af en sanktion for den samme handling:

a) såfremt han blev frikendt;

b) såfremt den idømte sanktion:

1) er blevet fuldbyrdet fuldtud eller er under fuldbyrdelse eller

2) har været genstand for benådning eller amnesti for så vidt angår hele sanktionen eller den del af den, der ikke er fuldbyrdet, eller

3) ikke længere kan fuldbyrdes på grund af forældelse;

c) såfremt lovovertræderen er fundet skyldig, uden at der er fastsat nogen sanktion.

2. En kontraherende stat er dog ikke, medmindre den selv har begæret retsforfølgningen, forpligtet til at anerkende *ne bis in idem*-virkningen, såfremt den pådømte handling enten var rettet imod en person med offentlig stilling eller en institution eller andet, der er af offentlig karakter i denne stat, eller såfremt domfældte selv havde en offentlig stilling i denne stat.

3. Yderligere er ingen kontraherende stat, i hvilken handlingen er begået eller anses for begået i henhold til den pågældende stats lovgivning, forpligtet til at anerkende *ne bis in idem*-virkningen, medmindre den pågældende stat selv har begæret retsforfølgning.

Artikel 54

Såfremt der rejses ny sag mod en person, som i en anden kontraherende stat er dømt for den samme handling, skal ethvert tidsrum af frihedsberøvelse, der er udstået i forbindelse med fuldbyrdelse af dommen, fradrages i den sanktion, der måtte blive pålagt.

Artikel 55

Bestemmelserne i dette kapitel forhindrer ikke anvendelse af videregående nationale bestemmelser vedrørende den *ne bis in idem*-virkning, der knyttes til udenlandske straffedomme.

Kapitel 2

Mulighed for at tage tidligere straffedomme i betragtning.

Artikel 56

Enhver kontraherende stat skal gennem-

it deems appropriate to enable its courts when rendering a judgment to take into consideration any previous European criminal judgment rendered for another offence after a hearing of the accused with a view to attaching to this judgment all or some of the effects which its law attaches to judgments rendered in its territory. It shall determine the conditions in which this judgment is taken into consideration.

Article 57

Each Contracting State shall legislate as it deems appropriate to allow the taking into consideration of any European criminal judgment rendered after a hearing of the accused so as to enable application of all or part of a disqualification attached by its law to judgments rendered in its territory. It shall determine the conditions in which this judgment is taken into consideration.

PART IV

Final provisions

Article 58

1. This Convention shall be open to signature by the member States represented on the Committee of Ministers of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 59

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto, provided that the resolution containing such invita-

føre de lovgivningsforanstaltninger, som den anser for egnede for at gøre det muligt for dens domstole ved afsigelse af en dom at tage enhver europæisk straffedom, der tidligere, efter at tiltalte har givet møde, er afsagt for en anden lovoertrædelse, i betragtning, med henblik på at tillægge denne dom alle eller nogle af de virkninger, som dens lovgivning tillægger domme afsagt inden for dens eget territorium. Den afgør under hvilke betingelser den europæiske dom skal tages i betragtning.

Artikel 57

Enhver kontraherende stat skal gennemføre de lovgivningsforanstaltninger, som den anser for egnede for at gøre det muligt at tage enhver europæisk straffedom, der er afsagt, efter at tiltalte har givet møde, i betragtning, således at en retlighedsfortabelse, der efter dens lovgivning er knyttet til domme afsagt inden for dens eget territorium, kan komme helt eller delvis til anvendelse. Den afgør, under hvilke betingelser den europæiske dom skal tages i betragtning.

Afsnit IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 58

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af de af Det europæiske Råds medlemsstater, der er repræsenteret i Ministerkomiteen. Den skal ratificeres eller godkendes. Ratifikations- eller godkendelsesdokumenterne skal deponeres hos Det europæiske Råds generalsekretær.

2. Konventionen træder i kraft 3 måneder efter datoen for deponeringen af det tredje ratifikations- eller godkendelsesdokument.

3. For en signatarstat, der senere ratificerer eller godkender konventionen, træder denne i kraft 3 måneder efter datoen for deponeringen af dens ratifikations- eller godkendelsesdokument.

Artikel 59

1. Efter denne konventions ikrafttræden kan Det europæiske Råds ministerkomité opfordre enhver ikke-medlemsstat til at tiltræde konventionen, forudsat at bestemmelsen om en sådan opfordring træffes med

tion receives the unanimous agreement of the members of the Council who have ratified the Convention.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 60

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Contracting State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 66 of this Convention.

Article 61

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, declare that it avails itself of one or more of the reservations provided for in Appendix I to this Convention.

2. Any Contracting State may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. A Contracting State which has made a reservation in respect of any provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other State; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that

enstemmig tilslutning af de medlemmer af rådet, som har ratificeret konventionen.

2. En sådan tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesdokument hos Det europæiske Råds generalsekretær og får virkning 3 måneder efter datoen for deponeringen af dette.

Artikel 60

1. Enhver kontraherende stat kan ved undertegnelsen af denne konvention eller ved deponering af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument angive, på hvilket eller hvilke territorier denne konvention finder anvendelse.

2. Enhver kontraherende stat kan ved deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument eller på et hvilket som helst senere tidspunkt ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær tilkendegive, at den udstrækker denne konvention til et eller flere andre territorier, der er anført i erklæringen, og for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig, eller på hvis vegne den er bemyndiget til at indgå forpligtelser.

3. Enhver erklæring, der er afgivet i medfør af stk. 2, kan, for så vidt angår ethvert i erklæringen anført territorium, trækkes tilbage efter de i denne konventions artikel 66 fastsatte regler.

Artikel 61

1. Enhver kontraherende stat kan ved undertegnelsen af denne konvention eller ved deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument tilkendegive, at den tager et eller flere af de i bilag I til konventionen angivne forbehold.

2. Enhver kontraherende stat kan helt eller delvis tilbagekalde et forbehold, som den har taget i medfør af stk. 1, ved til Det europæiske Råds generalsekretær at afgive en erklæring, der får virkning fra datoen for dens modtagelse.

3. En kontraherende stat, der har taget forbehold med hensyn til en bestemmelse i denne konvention, kan ikke gøre krav på, at en anden kontraherende stat anvender denne bestemmelse; såfremt der er tale om et delvis eller betinget forbehold, kan den

provision in so far as it has itself accepted it.

Article 62

1. Any Contracting State may at any time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, set out the legal provisions to be included in Appendices II or III to this Convention.

2. Any change of the national provisions listed in Appendices II or III shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe if such a change renders the information in these Appendices incorrect.

3. Any changes made in Appendices II or III in application of the preceding paragraphs shall take effect in each Contracting State one month after the date of their notification by the Secretary General of the Council of Europe.

Article 63

1. Each Contracting State shall, at the time of depositing its instrument of ratification, acceptance or accession supply the Secretary General of the Council of Europe with relevant information on the sanctions applicable in that State and their enforcement, for the purposes of the application of this Convention.

2. Any subsequent change which renders the information supplied in accordance with the previous paragraph incorrect, shall also be notified to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 64

1. This Convention affects neither the rights and the undertakings derived from extradition treaties and international multilateral Conventions concerning special matters, nor provisions concerning matters which are dealt with in the present Convention and which are contained in other existing Conventions between Contracting States.

2. The Contracting States may not conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, except in order to supplement its provisions or facilitate application of the principles embodied in it.

førstnævnte stat dog gøre krav på, at bestemmelsen anvendes i det omfang, hvori den selv har accepteret den.

Artikel 62

1. Enhver kontraherende stat kan når som helst ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær angive de lovbestemmelser, der skal optages i bilag II eller bilag III til denne konvention.

2. Det europæiske Råds generalsekretær skal underrettes om enhver ændring i de i bilag II eller bilag III anførte nationale bestemmelser, såfremt en sådan ændring gør oplysningerne i disse bilag urigtige.

3. Enhver ændring der sker i bilag II eller bilag III i medfør af stk. 1 og 2 får virkning i den enkelte kontraherende stat 1 måned efter, at Det europæiske Råds generalsekretær har givet underretning om dem.

Artikel 63

1. Enhver kontraherende stat skal med henblik på denne konventions anvendelse samtidig med deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument meddele Det europæiske Råds generalsekretær de fornødne oplysninger om de sanktioner, der anvendes i den pågældende stat og om, hvorledes de fuldbyrdes.

2. Det europæiske Råds generalsekretær skal ligeledes underrettes om enhver senere ændring, der gør de i medfør af stk. 1 meddelte oplysninger urigtige.

Artikel 64

1. Denne konvention berører hverken de rettigheder og forpligtelser, der følger af udleveringstraktater og internationale, multilaterale konventioner vedrørende særlige forhold, eller bestemmelser vedrørende forhold, der omhandles i denne konvention, og som indeholdes i andre konventioner, der er i kraft mellem kontraherende stater.

2. De kontraherende stater kan kun afslutte bilaterale eller multilaterale overenskomster med hinanden vedrørende de i denne konvention omhandlede forhold med henblik på at supplere dennes bestemmelser eller lette anvendelsen af de deri indeholdte principper.

3. Should two or more Contracting States, however, have already established their relations in this matter on the basis of uniform legislation, or instituted a special system of their own, or should they in future do so, they shall be entitled to regulate those relations accordingly, notwithstanding the terms of this Convention.

4. Contracting States ceasing to apply the terms of this Convention to their mutual relations in this matter shall notify the Secretary General of the Council of Europe to that effect.

Article 65

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 66

1. This Convention shall remain in force indefinitely.

2. Any Contracting State may, insofar as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 67

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States represented on the Committee of Ministers of the Council, and any State that has acceded to this Convention, of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 58 thereof;
- (d) any declaration received in pursuance of Article 19, paragraph 2;
- (e) any declaration received in pursuance of Article 44, paragraph 4;
- (f) any declaration received in pursuance of Article 60;

3. Såfremt to eller flere kontraherende stater imidlertid allerede har reguleret deres indbyrdes forhold på dette område på grundlag af ensartet lovgivning eller ved en særlig ordning, eller skulle de i fremtiden gøre dette, er de berettiget til at regulere deres indbyrdes forhold på dette grundlag uden hensyntagen til bestemmelserne i denne konvention.

4. Kontraherende stater, der ophører med at anvende denne konventions bestemmelser på deres indbyrdes forhold, skal underrette Det europæiske Råds generalsekretær herom.

Artikel 65

Den europæiske kriminalkomité skal holdes underrettet om denne konventions anvendelse og skal efter behov medvirke til en fredelig løsning af enhver vanskelighed, der måtte opstå i forbindelse med dens virke.

Artikel 66

1. Denne konvention gælder uden tidsbegrænsning.

2. Enhver kontraherende stat kan for sit eget vedkommende opsig denne konvention ved en meddelelse til Det europæiske Råds generalsekretær.

3. Opsigelsen træder i kraft 6 måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af meddelelsen.

Artikel 67

Det europæiske Råds generalsekretær skal underrette de af rådets medlemsstater, der er repræsenteret i Ministerkomiteen, og enhver stat, som har tiltrådt denne konvention, om:

- a) enhver undertegnelse,
- b) enhver deponering af et ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument,
- c) enhver ikrafttræden af denne konvention i medfør af artikel 58,
- d) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 19, stk. 2,
- e) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 44, stk. 4,
- f) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 60,

(g) any reservation made in pursuance of the provisions of Article 61, paragraph 1, and the withdrawal of such reservation;

(h) any declaration received in pursuance of Article 62, paragraph 1, and any subsequent notification received in pursuance of that Article, paragraph 2;

(i) any information received in pursuance of Article 63, paragraph 1, and any subsequent notification received in pursuance of that Article, paragraph 2;

(j) any notification concerning the bilateral or multilateral agreements concluded in pursuance of Article 64, paragraph 2, or concerning uniform legislation introduced in pursuance of Article 64, paragraph 3;

(k) any notification received in pursuance of Article 66, and the date on which denunciation takes effect.

Article 68

This Convention and the declarations and notifications authorised thereunder shall apply only to the enforcement of decisions rendered after the entry into force of the Convention between the Contracting States concerned.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, this 28th day of May 1970 in English and French, both texts being equally authoritative in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

Appendix I

Each Contracting State may declare that it reserves the right:

(a) to refuse enforcement, if it considers that the sentence relates to a fiscal or religious offence;

(b) to refuse enforcement of a sanction for an act which according to the law of the requested State could have been dealt with only by an administrative authority;

(c) to refuse enforcement of a European

g) ethvert forbehold taget i medfør af bestemmelserne i artikel 61, stk. 1, samt tilbagekaldelse af et sådant forbehold;

h) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 62, stk. 1, samt enhver senere meddelelse modtaget i henhold til samme artikels stk. 2,

i) enhver oplysning modtaget i henhold til artikel 63, stk. 1, samt enhver senere meddelelse modtaget i henhold til samme artikels stk. 2,

j) enhver meddelelse om bilaterale eller multilaterale overenskomster afsluttet i henhold til artikel 64, stk. 2, eller om ensartet lovgivning indført i henhold til artikel 64, stk. 3,

k) enhver meddelelse modtaget i henhold til artikel 66 samt datoen for opsigelsens ikrafttræden.

Artikel 68

Denne konvention samt de erklæringer og meddelelser, der afgives i henhold hertil, finder kun anvendelse på fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet efter, at konventionen er trådt i kraft mellem de pågældende kontraherende stater.

Til bekræftelse heraf har undertegnede dertil behørigt bemyndigede undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Haag den 28. maj 1970 med engelsk og fransk tekst, som begge har samme gyldighed, i ét eksemplar, som skal opbevares i Det europæiske Råds arkiv. Det europæiske Råds generalsekretær skal fremsende bekræftede genpartier til de stater, som undertegner eller tiltræder konventionen.

Bilag I

Enhver kontraherende stat kan ved afgivelse af en erklæring tilkendegive, at den forbeholder sig:

a) at afslå fuldbyrdelse, såfremt den finder, at domfældelsen vedrører en fiskal eller religiøs lovovertrædelse,

b) at afslå fuldbyrdelse af en sanktion for en handling, som ifølge den anmodede stats lovgivning alene kunne have været behandlet af en administrativ myndighed,

c) at afslå fuldbyrdelse af en europæisk

criminal judgment which the authorities of the requesting State rendered on a date when, under its own law, the criminal proceedings in respect of the offence punished by the judgment would have been precluded by the lapse of time;

(d) to refuse the enforcement of sanctions rendered in absentia and "ordonnances pénales" or of one of these categories of decisions only;

(e) to refuse the application of the provisions of Article 8 where this State has an original competence and to recognise in these cases only the equivalence of acts interrupting or suspending time limitation which have been accomplished in the requesting State;

(f) to accept the application of Part III in respect of one of its two sections only.

Appendix II

List of offences other than offences dealt with under criminal law

The following offences shall be assimilated to offences under criminal law:

— in France:

Any unlawful behaviour sanctioned by a "contravention de grande voirie".

— in the Federal Republic of Germany:

Any unlawful behaviour dealt with according to the procedure laid down in Act on violations of Regulations (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) of 24 May 1968 (BGBl 1968, I 481).

— in Italy:

Any unlawful behaviour to which is applicable Act No. 317 of 3 March 1967.

Appendix III

List of "Ordonnances Pénales"

Austria

Strafverfügung (Articles 460-62 of the Code of Criminal Procedure).

straffedom, som myndighederne i den begærende stat afsagde på et tidspunkt, da retsforfølgning af den ved dommen pådømte lovovertrædelse efter dens egen lovgivning ville have været udelukket på grund af forældelse,

d) at afslå fuldbyrdelse af udeblivelsesdomme og „ordonnances pénales“ eller blot af en af disse typer af afgørelser,

e) at nægte anvendelse af bestemmelserne i artikel 8 i tilfælde, hvor den pågældende stat ifølge sin nationale lovgivning har kompetence til at forfølge handlingen, og i disse tilfælde kun betragte handlinger, der er foretaget i den begærende stat, og som der afbryder eller udsætter en forældelse, som om de var foretaget i den pågældende stat selv,

f) kun at godkende afsnit III for så vidt angår ét af dets to kapitler.

Bilag II

Fortegnelse over lovovertrædelser der falder uden for straffelovgivningen.

Følgende lovovertrædelser skal ligestilles med lovovertrædelser efter straffelovgivningen:

— i Frankrig:

Enhver ulovlig adfærd, der sanktioneres med en „contravention de grande voirie“

— i Den tyske Forbundsrepublik:

Enhver ulovlig adfærd, der behandles efter reglerne i lov om overtrædelse af ordensforskrifter (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) af 24. maj 1968 (BGBl 1968, I 481).

— i Italien:

Enhver ulovlig adfærd, der er omfattet af lov nr. 317 af 3. marts 1967.

Bilag III.

Fortegnelse over „ordonnances pénales“.

Østrig

Strafverfügung (lov om strafferetspleje §§ 460-62).

Denmark

Bødeforelæg or *Udenretlig bødevedtagelse*
(Article 931 of the Administration of Justice Act).

France

1. *Amende de Composition* (Articles 524-528 of the Code of Criminal Procedure supplemented by Articles R 42—R 50).
2. *Ordonnance pénale* applied only in the departments of the Bas-Rhin, the Haut-Rhin and the Moselle.

Federal Republic of Germany

1. *Strafbefehl* (Articles 407-412 of the Code of Criminal Procedure).
2. *Strafverfügung* (Article 413 of the Code of Criminal Procedure).
3. *Bussgeldbescheid* (Articles 65-66 of Act of 24 May 1968—BGBl 1968 I, 481).

Italy

1. *Decreto penale* (Articles 506-10 of the Code of Criminal Procedure).
2. *Decreto penale* in fiscal matters (Act of 7 January 1929, No. 4).
3. *Decreto penale* in navigational matters (Articles 1242-43 of the Code of Navigation).
4. Decision rendered in pursuance of Act No. 317 of 3 March 1967.

Luxembourg

1. *Ordonnance pénale* (Act of 31 July 1924 on the organisation of "ordonnances pénales").
2. *Ordonnance pénale* (Article 16 of 14 February 1955 on the Traffic on Public Highways).

Norway

1. *Forelegg* (Articles 287-290 of the Act on Judicial Procedure in Penal Cases).
2. *Forenklet forelegg* (Article 31 B of Traffic Code of 18 June 1965).

Sweden

1. *Strafföreläggande* (Chapter 48 of the Code of Procedure).
2. *Föreläggande av ordningsbot* (Chapter 48 of the Code of Procedure).

Danmark

Bødeforelæg eller *udenretlig bødevedtagelse*,
(retsplejelovens § 931).

Frankrig

1. *Amende de Composition* (lov om strafferetspleje §§ 524-528, sammenholdt med §§ R 42-R 50).
2. *Ordonnance pénale*, der kun anvendes i departementerne Bas-Rhin, Haut-Rhin og Moselle.

Den tyske Forbundsrepublik

1. *Strafbefehl* (lov om strafferetspleje §§ 407-412).
2. *Strafverfügung* (lov om strafferetspleje § 413).
3. *Bussgeldbescheid* (§§ 65-66 i lov af 24. maj 1968—BGBl 1968 I, 481).

Italien

1. *Decreto penale* (lov om strafferetspleje §§ 506-510).
2. *Decreto penale* i fiskale sager (lov nr. 4 af 7. januar 1929).
3. *Decreto penale* i navigationssager (navigationens lovens §§ 1242-1243).
4. Afgørelse truffet i henhold til lov nr. 317 af 3. marts 1967.

Luxembourg

1. *Ordonnance pénale* (lov af 31. juli 1924 om ordningen af „ordonnances pénales“).
2. *Ordonnance pénale* (§ 16 i færdselsloven af 14. februar 1955).

Norge

1. *Forelegg* (lov om strafferetspleje §§ 287-290).
2. *Forenklet forelegg* (§ 31 B i færdselsloven af 18. juni 1965).

Sverige

1. *Strafföreläggande* (retsplejelovens kap. 48).
2. *Föreläggande av ordningsbot* (retsplejelovens kap. 48).

F. t. 1. om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Switzerland

1. *Strafbefehl* (Aargau, Bâle-Country, Bâle-Town, Schaffhausen, Schwyz, Uri, Zug, Zurich). *Ordonnance pénale* (Fribourg, Valais).
2. *Strafantrag* (Lower Unterwalden).
3. *Strafbescheid* (St. Gallen).
4. *Strafmandat* (Bern, Graubünden, Solothurn, Upper Unterwalden).
5. *Strafverfügung* (Appenzell Outer Rhoden, Glarus, Schaffhausen, Thurgau).
6. *Abwandlungserkenntnis* (Lucerne).
7. *Bussenentscheid* (Appenzell Inner Rhoden).
8. *Ordonnance de condamnation* (Vaud).
9. *Mandat de répression* (Neuchatel).
10. *Avis de contravention* (Geneva, Vaud).
11. *Prononcé préfectoral* (Vaud).
12. *Prononcé de contravention* (Valais).
13. *Decreto di accusa* (Ticino).

Turkey

Ceza Kararnamesi (Articles 386-91 of the Code of Criminal Procedure) and all other decisions by which administrative authorities impose sanctions.

Schweiz

1. *Strafbefehl* (Aargau, Basel (land), Basel (by), Schaffhausen, Schwyz, Uri, Zug, Zürich). *Ordonnance pénale* (Fribourg, Valais).
2. *Strafantrag* (Unterwalden le Bas).
3. *Strafbescheid* (St. Gallen).
4. *Strafmandat* (Bern, Graubünden, Solothurn, Unterwalden le Haut).
5. *Strafverfügung* (Appenzell Ausser-Rhoden, Glarus, Schaffhausen, Thurgau).
6. *Abwandlungserkenntnis* (Lucerne).
7. *Bussenentscheid* (Appenzell Inner-Rhoden).
8. *Ordonnance de condamnation* (Vaud).
9. *Mandat de répression* (Neuchatel).
10. *Avis de contravention* (Geneve, Vaud).
11. *Prononcé préfectoral* (Vaud).
12. *Prononcé de contravention* (Valais).
13. *Decreto di accusa* (Ticino).

Tyrkiet

Ceza Kararnamesi (lov om strafferetspleje §§ 386-391) samt alle andre afgørelser, hvorved administrative myndigheder pålægger sanktioner.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Den foreslåede lov vil gøre det muligt for Danmark at ratificere den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger, der blev undertegnet af Danmark den 28. maj 1970. Der vil nedenfor under punkt 3 blive redegjort nærmere for hovedlinjerne i konventionen, der udgør et bilag til den foreslåede lov. Man kan kort sige, at der ved konventionen åbnes mulighed for, at en straffedom, der er afsagt i ét land, fuldbyrdes i et andet. En sådan ordning tjener to hovedformål. I tilfælde, hvor lovovertræderen fortsat befinder sig i det oprindelige domsland — eventuelt som varetægtsfængslet — skabes der et alternativ til fuldbyrdelse i domslandet gennem overførelse til hjemlandet. I tilfælde, hvor lovovertræderen ikke længere befinder sig i domslandet — eventuelt fordi han er flygtet til hjemlandet — vil ordningen indebære en mulighed, som ellers ikke eksisterer, for at få straffen fuldbyrdet.

Afsoning i et fremmed land kan af flere grunde virke uheldigt. Sproglige vanskeligheder kan føre til en urimelig isolation og være en hindring for den pågældendes deltagelse i undervisning m.v. Den omstændighed, at straffen udstås et sted, hvor den dømtes pårørende i almindelighed ikke har mulighed for at besøge ham, kan være en særlig psykisk belastning, som kan vanskeliggøre behandlingsarbejdet i fængslet. Endvidere er det ofte af betydelig værdi, at afsoningen finder sted i nærheden af det sted, hvor den pågældende må forventes at ville tage ophold efter løsladelsen, således at der — eventuelt i forbindelse med prøveløsladelse — kan ydes ham bistand med fremskaffelse af arbejde, logi og anden støtte i den første tid efter løsladelsen. De anførte humane og behandlingsmæssige hensyn vil særlig gøre sig gældende, hvor der er tale om mere langvarige frihedsstraffe.

Også med hensyn til sager, hvor den udenlandske sanktion ikke indebærer frihedsberøvelse, men består i en bøde, vil konventionen være af betydning. Myndighederne i det land, hvor overtrædelsen er begået vil ikke have samme tilskyndelse til at tilbage-

holde overtræderen til bøden er betalt, når der er mulighed for at få bøden fuldbyrdet i hjemlandet. Ordningen vil på dette punkt indebære et naturligt supplement til den ordning, der ved lov nr. 223 af 4. juni 1969 for færdselssagers vedkommende blev gennemført ved den nye bestemmelse i færdselslovens § 69 a.

Som nævnt ovenfor vil ordningen også skabe mulighed for fuldbyrdelse af afgørelser i tilfælde, hvor lovovertræderen ikke længere befinder sig i domslandet. I sådanne tilfælde har man hidtil i et vist omfang kunnet anvende udleveringsreglerne. Da det imidlertid er fast praksis ikke at udlevere egne statsborgere, vil denne mulighed kun undtagelsesvis være til stede i tilfælde, hvor lovovertræderen nu befinder sig i sit hjemland. Muligheden for at få gennemført en strafforfølgning for forhold begået i udlandet har derfor, når det var lykkedes gerningsmanden at komme tilbage til sit hjemland, normalt været betinget af, at en ny selvstændig sag har kunnet gennemføres her i landet, jfr. straffelovens § 7, stk. 1. Det er uden videre klart, at det bevismæssigt ofte vil være forbundet med overordentlig store vanskeligheder at gennemføre en sag i et andet land end det, hvor handlingen er begået. Som følge heraf har strafbare handlinger i et vist omfang ikke kunnet forfølges. Dette for retshåndhævelsen utilfredsstillende forhold vil den nye ordning også råde bod på, jfr. nærmere nedenfor under pkt. 3.

2. Imellem de nordiske lande er der allerede ved en fællesnordisk lovgivning, for Danmarks vedkommende lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf, givet regler om fuldbyrdelse af bøder og frihedsstraffe pålagt i et andet nordisk land. Der henvises om denne lovgivning til FT 1962/63, sp. 1122-25, 1284-95, 2596-98, 3554, 5392-94, tillæg A, sp. 325-344, tillæg B, sp. 353-356 og sp. 831-32.

Den nordiske ordning bygger på det enkle princip, at der i det land, hvor afsoningen skal ske, foretages en automatisk omsætning til en straf af samme størrelse som den, der er pålagt i det andet nordiske

land. For at kunne gennemføre denne simple om-sætning har man måttet indskrænke ordningen til alene at omfatte de egentlige straffe, det vil for Danmarks vedkommende sige bøde-, hæfte- og fængselsstraffe. Med hensyn til strafferetlige særforanstaltninger, jfr. bl. a. straffelovens § 70, gælder der derimod fortsat så store forskelle imellem de nordiske landes sanktionssystemer, at en sådan fuldbyrdelsesordning ikke kunne gennemføres.

Som nævnt nedenfor holdes afgørelser, der allerede er omfattet af den nordiske lovgivning, uden for den nu foreslåede europæiske ordning. Den nye ordning vil derimod blive gældende også i forholdet mellem de nordiske lande med hensyn til særforanstaltninger m.v.

3. Man har igennem nogle år i Europarådet arbejdet på at gennemføre en noget lignende ordning mellem Europarådets medlemslande. Arbejdet har resulteret i den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, der som nævnt udgør et bilag til lovforslaget. Udover reglerne om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme, der omfattes af nærværende lovforslag, indeholder konventionen et afsnit III om europæiske straffedommes internationale retskraft, der søges gennemført ved det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Fremmede straffedommes retskraft).

Tilsammen vil de to love muliggøre en dansk tilslutning til konventionen.

Konventionens regler om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme (afsnit II) tager sigte på forskellige grupper af tilfælde. Den første gruppe udgøres af de tilfælde, hvor den person, der er dømt i udlandet, fortsat opholder sig i domlandet, hyppigt som fængslet, således at fuldbyrdelse i dette land vil være mulig. Hjemlandets accept af at overtage fuldbyrdelsen må her følges op på den måde, at domfældte enten frivilligt rejser til eller tvangsmæssigt overgives til hjemlandet til straff fuldbyrdelse. Ordningens begrundelse må her i første række søges i de negative sider ved afsoning i et fremmed land, der tidligere er nævnt.

Den anden gruppe af tilfælde er de, hvor domfældte allerede befinder sig i hjemlandet, enten fordi han ved udrejse — eventuelt ved flugt — har unddraget sig straff fuldbyrdelse efter dommen, eller fordi det drejer sig om en udeblivelsesdom. Konventionen varetager her først og fremmest hensynet til retshåndhævelsens effektivitet.

For begge grupper af tilfælde er fremgangsmåden den, at domlandet kan anmode et land, normalt hjemlandet, om at overtage fuldbyrdelsen, men domlandet er aldrig forpligtet til at fremsætte en

sådan anmodning. Hjemlandet derimod er, hvis en anmodning fremsættes, i princippet forpligtet til at overtage fuldbyrdelsen, medmindre der foreligger en af de særlige afslagsgrunde, der er nævnt i konventionen. Afslagsmulighederne er imidlertid så bredt udformet, at også hjemlandet i realiteten får lejlighed til at skønne over hensigtsmæssigheden af at bruge konventionen på de enkelte konkrete sager.

Af afgørende betydning er det, at det i konventionen er fastsat som betingelse for, at hjemlandet kan overtage fuldbyrdelsen, at det pådømte forhold også ville være strafbart, hvis det var blevet begået i hjemlandet.

I øvrigt er hovedreglen den, at hjemlandets domstole uden videre skal godtage bevisbedømmelsen i den udenlandske afgørelse, men fastsætte sanktionen efter hjemlandets regler og efter det hjemlige niveau for tilsvarende sager. Dette gælder dog ikke, hvor der er tale om udeblivelsesdomme eller om afgørelser i form af bødeforelæg (ordonnance pénale). Her har den, afgørelsen vedrører, ret til efter sit eget valg at få sagen underkastet en helt ny prøvelse, d.v.s. også omfattende bevisbedømmelse, enten for gerningslandets eller for hjemlandets domstole.

I modsætning til den nordiske fuldbyrdelseslovgivning omfatter den europæiske konvention alle former for frihedsberøvende sanktioner, således også f. eks. særforanstaltninger over for psykisk afvigende. Når man har kunnet gå så vidt, skyldes det, at sanktionsfastsættelsen som nævnt skal ske under en særlig sag for hjemlandets domstole, og at udmålingen skal ske på grundlag af hjemlandets egen lovgivning og under hensyn til den almindelige praksis i tilsvarende sager.

Den eneste særlige regel, som hjemlandets domstole skal iagttage ved sanktionsfastsættelsen, er den, at sanktionen ikke efter en samlet, konkret vurdering må blive alvorligere end den, der allerede er udmålt i gerningslandet.

Også afgørelser om bøde eller konfiskation skal underkastes prøvelse, og denne skal finde sted under iagttagelse af de samme principper, som gælder for frihedsberøvende sanktioner.

Konventionen finder efter art. 68 kun anvendelse på fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet efter, at konventionen er trådt i kraft mellem de pågældende medlemsstater. Den vil derfor ikke få umiddelbar virkning for personer, der er dømt, inden den træder i kraft mellem vedkommende lande.

4. De nordiske lande har samarbejdet indbyrdes i forbindelse med udarbejdelsen af den europæiske konvention. Allerede i 1968 blev det mellem de nordiske justitsministerier aftalt, at man skulle arbejde for en hurtig tilslutning til konventionen, og Dan-

mark, Norge og Sverige undertegnede i overensstemmelse hermed konventionen straks, den blev åbnet for undertegnelse i maj 1970.

Der har været holdt flere møder mellem embedsmænd fra de nordiske justitsministerier om udformningen af gennemførelseslovgivningen. Også det danske udenrigsministerium har været repræsenteret under moderne, der er resulteret i enighed om en fællesnordisk lovgivning svarende til det lovforslag, der hermed fremsættes i Danmark. Det har endnu ikke været muligt at fremsætte tilsvarende lovforslag i de øvrige nordiske lande, men man regner med, at der i Norge og Sverige kan fremsættes forslag i løbet af 1971. Finland er ikke medlem af Europarådet, men kan forventes på et noget senere tidspunkt at blive tilsluttet konventionen.

Ved udformningen af den foreslåede lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme har man anvendt en anden fremgangsmåde end den, der tidligere har været anvendt ved gennemførelse af konventioner. Det har tidligere været praksis, at omforme en konventions regler i en selvstændig dansk lov, der indeholder konventionens regler, men anvender en opstilling og sprogbrug svarende til det, der i øvrigt er sædvanlig i danske love.

Det foreliggende forslag er derimod udformet som en henvisning til konventionen, således at loven i øvrigt kun indeholder de materielle bestemmelser, som konventionen forudsætter truffet i de enkelte lande. En forudsætning for, at man har kunnet anvende denne langt enklere metode har været, at konventionen i alt væsentligt må siges at være udformet så klart, at den svarer til de krav, der må stilles til en strafferetlig lovtækst. De fordele, der kunne opnås ved en omskrivning af konventionens regler måtte med andre ord på forhånd forekomme begrænsede; og man kunne på den anden side ikke se bort fra, at en omskrivning — med de mange forskelle dette ville indebære i formuleringen — i visse tilfælde kunne skabe usikkerhed om indholdet af den pågældende regel. Afgørende har det imidlertid været, at man i det foreliggende tilfælde har anset det for i høj grad ønskeligt, at konventionen bliver gennemført i Danmark så hurtigt som muligt.

Fremgangsmåden er tidligere kun fulgt en enkelt gang her i landet, jfr. § 1 i lov nr. 252 af 18. juni 1968 om diplomatiske forbindelser, mens det i Finland er almindeligt forekommende i en gennemførelseslovgivning blot at henvise til konventionsteksten. Også i Norge har man i et vist omfang anvendt denne teknik. Hverken i Finland eller Norge har fremgangsmåden givet anledning til vanskeligheder. I Sverige har man som i Danmark altid tidligere omformet konventionerne i selvstændige lovbestem-

melser, bortset fra en enkelt lov fra 1969, hvor man gennemførte en konvention ved henvisning.

Der er under arbejdet med lovforslaget indhentet udtalelser fra præsidenterne for Østre landsret, Vestre landsret, Københavns byret og Århus by- og herredsret, Den danske dommerforening, rigsadvokaten, Foreningen af politimestre i Danmark, Københavns politidirektor, udenrigsministeriet og Advokatrådet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Som nævnt ovenfor er loven udformet som en henvisning til konventionen.

Henvisningen omfatter såvel muligheden for her i landet at fuldbyrde fremmede straffedomme m.v., som danske myndigheders adgang til at begære danske afgørelser fuldbyrdet i udlandet, jfr. herved bemærkningerne nedenfor til § 6.

Hvilke afgørelser, der vil falde ind under ordningen fremgår af konventionen. Det drejer sig dels om europæiske straffedomme, dels om de afgørelser af bødeforelægstypen, der er optaget i konventionens bilag III. Ved en „europæisk straffedom“ forstås efter definitionen i konventionens art. 1, a, enhver endelig afgørelse truffet af en kriminalret i en kontraherende stat efter en forfølgning i strafferetsplejens former. Man har altså — som nævnt under de almindelige bemærkninger ovenfor — medtaget alle sanktioner under ordningen, og ikke blot de egentlige straffe som tilfældet er i den allerede eksisterende nordiske fuldbyrdelseslovgivning. Denne nordiske fuldbyrdelseslovgivning skal efter forslaget § 1, stk. 2, fortsat gælde i forhold til de nordiske lande. Der vil i forbindelse med ratifikationen blive taget forbehold herom i overensstemmelse med konventionens art. 64, stk. 3.

Danmark agter i øvrigt ikke at benytte sig af nogen af de reservationsmuligheder, der er anført i konventionens bilag I.

Til § 2.

I tilfælde, hvor en udenlandsk dom — bortset fra bøde- og konfiskationsafgørelser, jfr. herom bemærkningerne til § 4 — ønskes fuldbyrdet her i landet, forudsætter konventionen, at der sker en domstolsprøvelse i den anmodede stat, jfr. konventionens art. 37. Domstolen skal dels tage stilling til, om visse af de betingelser, der er fastsat for overtagelse af fuldbyrdelsen, er opfyldt, jfr. art. 40, dels fastsætte en ny sanktion i overensstemmelse med danske regler og praksis, jfr. art. 44, 45, 46, 49 og 50. De grundlæggende principper for disse

omsætningsregler er omtalt ovenfor under de almindelige bemærkninger.

Domstolene har også en særlig opgave med hensyn til fuldbyrdelsen af udeblivelsesdomme og afgørelser af bødeforelægstypen, jfr. konventionens art. 21-30. I disse tilfælde skal domfældte underrettes af myndighederne om den fremmede afgørelse. Hvis han ikke protesterer indenfor en frist af 30 dage efter forkyndelsen af underretningen, anses han for at have accepteret den fremmede afgørelse, for så vidt angår bevisspørgsmålet, og der skal i så fald blot ske omsætning af straffen m. v. efter konventionens almindelige regler, jfr. art. 29. Protesterer han derimod mod afgørelsen, er han berettiget til en ny fuldstændig prøvelse, der efter hans eget valg skal ske enten i den begærende stat (typisk gerningslandet) eller i den anmodede stat (typisk bopælsstaten). Hvis han møder efter tilsigelse med en frist som angivet i art. 25, stk. 1, og 26, stk. 1, betragtes den tidligere afgørelse som bortfaldet, og der foretages en helt ny behandling af sagen. Udebliver han derimod, får den tidligere afgørelse virkning, som om den var truffet efter, at tiltalte havde givet møde, jfr. art. 25, stk. 2, og 26, stk. 2, d.v.s. at bevisbedømmelsen skal lægges til grund, medens der efter konventionens almindelige regler skal ske omsætning af straffen.

Domstolene får således en række funktioner i forbindelse med udenlandske domms fuldbyrdelse her i landet. Der må derfor fastsættes regler vedrørende værneting og procesformen, idet disse spørgsmål efter konventionen forudsættes reguleret i den nationale lovgivning. Konventionen indeholder dog visse garantier til sikring af dømtes processtilling, der må respekteres.

I langt de fleste tilfælde, hvor der vil blive spørgsmål om fuldbyrdelse af en fremmed dom, vil det dreje sig om personer, der er fast bosiddende her i landet — og dette vil være begrundelsen for anmodningen. Værnetingsreglen i forslaget § 2 går derfor ud på, at sagen skal behandles af underretten på det sted, hvor den pågældende bor. I de tilfælde, hvor den pågældende ikke har bopæl her i landet, er det ikke på forhånd muligt at sige noget om, hvad der typisk vil være begrundelsen for, at det anses for mest hensigtsmæssigt at lade fuldbyrdelsen ske her. Art. 5, litra b-e, nævner en lang række kriterier. De hensyn, der peger på Danmark som fuldbyrdelsesland for en person, der ikke på dette tidspunkt er fast bosiddende her i landet, kan f. eks. være, at hans forældre eller andre pårørende bor her, og at det af den grund vil lette resocialiseringen, hvis afsoningen kan ske på et sted, hvor kontakten med familien kan genopbygges. Det kan også være

mere praktiske hensyn, f. eks. det, at den pågældende allerede afsoner en anden straf her i landet. Da det således ikke på forhånd er muligt at sige noget nærmere om, hvad der i det mindretal af sager, hvor Danmark vil acceptere at modtage ikke her bosatte personer til afsoning, er det afgørende tilknytningspunkt til Danmark, har man fundet det nødvendigt i disse tilfælde at lade værnetinget bero på en afgørelse, som justitsministeriet træffer på grundlag af den enkelte sags konkrete omstændigheder.

Til § 3.

Med hensyn til procesmåden fastsættes det i stk. 1, at retsplejelovens regler om straffesagers behandling skal anvendes i det omfang, konventionen ikke indeholder modstående regler.

Dette gælder dog ikke ubetinget.

Det er således i stk. 2 foreslået, at der også udenfor de tilfælde, hvor forsvarerbeskikkelse efter retsplejeloven allerede er obligatorisk, jfr. §§ 731, 925, 925a, 954 og 972 altid efter begæring skal beskikkes en forsvarer.

Dette er ikke nødvendiggjort af konventionen, hvis eneste bestemmelse herom er art. 27, der alene vedrører fuldbyrdelse af udeblivelsesdomme m.v., og som blot henviser til reglerne i vedkommende lovgivning. Man har imidlertid fundet det velbegrundet, at der sikres mulighed for bistand af en forsvarer i de her omhandlede sager, hvor fremmede retsregler vil være af betydning. Det har i forbindelse hermed været overvejet at foreslå, at sagsomkostningerne ved de sager, der er omfattet af lovforslaget, som hovedregel skulle afholdes af det offentlige. Under hensyn til, at man påtænker generelt at foreslå reglerne for sagsomkostninger i straffesager ændret, har man dog ikke ment det rigtigt på dette begrænsede område at foreslå nogen særregel.

Derimod har man i stk. 3 foreslået den særlige regel, at afgørelser efter konventionens art. 39, stk. 2, skal træffes ved kendelse. Det drejer sig om tilfælde, hvor den domfældte, der ønskes overført til afsoning i Danmark, er varetægtsfængslet i domslandet. Der er her åbnet mulighed for, at hjemlandet på forhånd træffer afgørelse om, hvorvidt man overhovedet kan modtage ham, medens fastsættelsen af den straf, han skal afsoner i hjemlandet, afventer hans overførsel til hjemlandet i de tilfælde, hvor han udtrykkeligt har ønsket personligt at være til stede under rettens behandling af dette spørgsmål. Da rettens første afgørelse alene vil bestå i en konstatering af, hvorvidt de formelle betingelser i art. 40, stk. 1, er opfyldt, har man fundet det naturligt at anvende den simple og hurtige afgørelsesmåde, som kendelsen er.

Man har endvidere i stk. 4 foreslået særlige regler, hvorefter der ikke skal ske udfærdigelse af anklageskrift eller medvirke domsmænd i sager, hvor retten — udover at konstatere, at de formelle betingelser efter art. 40, stk. 1, er opfyldt — alene foretager en omsætning af den sanktion, der er idømt ved det begærende lands domstol. Der foretages i disse tilfælde ingen bevisbedømmelse, og man har derfor fundet det mest hensigtsmæssigt at anvende en procesmåde svarende til den, der anvendes for tilståelsessager efter retsplejelovens § 925. I modsætning til reglerne for tilståelsessager, skal der dog heller ikke i noget tilfælde medvirke domsmænd under anke. Man kan gå ud fra, at et stort antal af de sager, der kan forventes modtaget fra udlandet, vil have karakter af politisager. Hvis forseelsen var begået her i landet, skulle der derfor ikke medvirke domsmænd under en eventuel ankebehandling, og for ikke at gøre systemet for kompliceret har man fundet det rigtigst at give ensartede processuelle bestemmelser for retternes behandling af alle udenlandske sager.

I konventionens art. 30 er der henvist til den nationale lovgivning for så vidt angår reglerne for oprejsning i tilfælde, hvor domfældte har oversiddet de frister, der er fastsat i konventionens kap. 3 om udeblivelsesdomme m.v.

For Danmarks vedkommende vil det blive reglerne i retsplejelovens § 987, der skal finde tilsvarende anvendelse på oprejsning efter art. 30.

Til § 4.

Efter den foreslåede regel skal retsplejelovens bestemmelser om udenretlige bøde- eller konfiskationsvedtagelser finde tilsvarende anvendelse ved fuldbyrdelse af udenlandske bøde- eller konfiskationsafgørelser. Der gøres herved brug af den mulighed, som konventionens art. 37 åbner for, at den anmodede stat lader en anden myndighed end en domstol træffe afgørelse om fuldbyrdelse af udenlandske bøder og konfiskationer. Den bestemmelse i retsplejeloven, der således gøres anvendelig, er § 931. Resultatet er, at vedkommende politimester inden for den beløbsgrænse på 600 kr., der er fastsat i den nævnte bestemmelse i retsplejeloven, kan give den pågældende lejlighed til at få sagen afgjort ved en bødevedtagelse eller ved vedtagelse af konfiskation.

Til § 5.

Ved denne bestemmelse udelukkes det — således som der åbnes mulighed for i konventionens art. 48 gennem forbeholdet „f.s.v. begge staters lovgivning indeholder hjemmel hertil i sådanne tilfælde“ — at

anvende forvandlingsstraf, såfremt en udenlandsk bøde ikke kan inddrives.

Der er bestræbelser i gang på at få nedbragt det betydelige antal bødeforvandlingsstraffe, der fortsat afsones i Danmark, og straffelovrådet arbejder med spørgsmålet. Under disse omstændigheder har man ikke fundet det rimeligt at åbne mulighed for yderligere et antal afsoninger af bøder.

Det er på samme måde tanken udtrykkeligt at begrænse danske anmodninger om bødeinddrivelse i udlandet, således at anmodningen ikke gælder afsoning af forvandlingsstraffen, jfr. bemærkningerne nedenfor til § 6.

Til § 6.

Det følger af konventionens art. 15, at anmodninger om fuldbyrdelse af fremmede domme m.v. i Danmark skal rettes til justitsministeriet, ligesom anmodning om fuldbyrdelse af en dansk afgørelse i et andet land skal udgå fra justitsministeriet. Der er imidlertid i konventionsbestemmelsen åbnet mulighed for, at der ved bilaterale aftaler kan ske delegation til andre myndigheder. Justitsministeriet finder det påkrævet, at afgørelser i disse sager, indtil man har fået nærmere erfaringer på området, træffes af ministeriet. Det kan imidlertid forudses, at man på grundlag af de indvundne erfaringer på et senere tidspunkt vil finde det hensigtsmæssigt at søge særordninger med visse andre konventionsstater, f.eks. således at politimesteren eller højere anklagemyndighed i lighed med, hvad der allerede er tilfældet i forhold til de øvrige nordiske lande, jfr. cirkulære nr. 220 af 16. december 1963, bemyndiges til at begære fuldbyrdelse af en dansk afgørelse i vedkommende hjemland. Med henblik bl.a. herpå er der i lovforslagets § 6 optaget en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte yderligere bestemmelser vedrørende konventionens gennemførelse.

Bemyndigelsen vil endvidere danne grundlag for de nærmere bestemmelser for politiets og anklagemyndighedens behandling af disse sager, der vil blive udfærdiget.

Som nævnt under bemærkningerne til § 5 agter man ikke fra dansk side at begære fuldbyrdelse af forvandlingsstraf i forbindelse med bøder.

Til § 7.

Efter denne bestemmelse kan justitsministeren på grundlag af en gensidig aftale med et andet land, som enten ikke har mulighed for at tiltræde konventionen, jfr. konventionens artikler 58 og 59, eller som endnu ikke har tilsluttet sig, selv om denne stat havde mulighed for det, sætte lovens bestemmelser i kraft mellem Danmark og dette land. En

sådan mulighed vil være praktisk i forhold til et land som Spanien på grund af det store antal danske turister.

Til § 8.

Til stk. 1. I overensstemmelse med den almindelige regel i konventionens art. 68 indeholder forslaget § 8 den hovedregel, at loven kun finder anvendelse på fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet efter at konventionen er trådt i kraft mellem Danmark og den pågældende stat. Der gives imidlertid justitsministeren mulighed for på grundlag af aftaler med andre stater at bestemme, at loven også skal finde anvendelse på tidligere afgørelser. Bemyndigelsen, der herved gives justitsministeren, angår såvel fuldbyrdelse her i landet af fremmede afgørelser som fuldbyrdelse i udlandet af danske afgørelser. Såfremt det måtte vise sig hensigtsmæssigt, vil en sådan aftale således kunne bygge på gensidighed, men der er efter forslaget ordlyd ingen nødvendighed herfor.

Til stk. 2. Justitsministeren får ved denne bestemmelse mulighed for i ganske særlige tilfælde at bestemme, at der kan ske fuldbyrdelse her i landet uden iagttagelse af konventionens bestemmelser.

Det er dog altid en betingelse, at det drejer sig om udenlandske afgørelser, der ikke er omfattet af konventionen — enten fordi den anden stat ikke er tilsluttet konventionen, eller fordi det drejer sig om en afgørelse, der ligger forud for det tidspunkt, hvor konventionen er trådt i kraft mellem Danmark og den pågældende fremmede stat. Hvor det drejer sig om en ikke-konventionsstat forudsættes det yderligere, at Danmark ikke med denne stat har kunnet opnå en generel aftale om at anvende konventionens bestemmelser, jfr. § 7, og hvor det drejer sig om ældre afgørelser, at der ikke har kunnet opnås en generel aftale i henhold til § 8, stk. 1.

I sådanne tilfælde, hvor der altså ikke består nogen mulighed for at få den pågældende hjem til afsoning efter konventionens bestemmelser, har man ment i et vist begrænset omfang at burde åbne mulighed for aftaler, der indeholder fravigelser af konventionens regler. Det kan navnlig blive aktuelt at måtte indgå på aftaler, der indebærer en fravigelse af konventionens art. 44, hvorefter man ved fuldbyrdelse af fremmede frihedsstraffe m.v. kan nedsætte den udenlandske straf til det sædvanlige danske strafniveau.

Visse grundprincipper må dog under alle omstændigheder respekteres i en sådan aftale. Det drejer sig for det første om reglen om, at fuldbyrdelse her i landet skal ske efter danske regler. Heri ligger ikke alene det selvfølgelig, at fuldbyrdelse må ske i danske institutioner efter de for

disse institutioner gældende bestemmelser, men også, at der kan ske prøveløsladelse og benådning efter danske regler. Yderligere fastsættes det, at der ikke ved overførelsen her til landet må ske nogen skærpelse af domfældtes strafferetlige situation. Ved denne bestemmelse, der svarer til konventionens art. 44, stk. 2, sikres det, at en aftale om overførsel til fuldbyrdelse her i landet alene kan være til fordel for domfældte.

Der er ikke i § 8, stk. 2, indeholdt noget krav om, at aftalen skal bygge på gensidighed, idet det vil kunne forekomme, at Danmark er interesseret i at få danskere hjem til afsoning, medens den anden stat ikke har en tilsvarende interesse i at få deres statsborgere hjem til afsoning. På den anden side kan det også tænkes, at den fremmede stat vil stille det som et vilkår for indgåelse af en aftale, at denne bliver gensidig. I sådanne tilfælde — hvor det altså er nødvendigt for at få en fuldbyrdelsesaftale i stand, som ganske særlige forhold taler for — gives der i bestemmelsens sidste punktum justitsministeren bemyndigelse til at bestemme, at en dansk afgørelse skal fuldbyrdes i den pågældendes hjemland. Gennem henvisningen til de betingelser, der skal være opfyldt for at fuldbyrdelse her i landet kan ske, foreskrives det, at heller ikke overførelsen fra Danmark til fuldbyrdelse i den anden stat må medføre en skærpelse af domfældtes strafferetlige situation.

Til § 9.

Efter konventionens art. 58, stk. 2, træder konventionen i kraft 3 måneder efter, at den 3. stat har ratificeret.

Danmark undertegnede konventionen straks da den blev åbnet for undertegnelse i maj 1970. Den er endvidere undertegnet af Norge, Sverige, Den tyske Forbundsrepublik, Holland, Belgien og Østrig, men er endnu ikke ratificeret af nogen stat.

Virkingen af de danske gennemførelsesloves ikrafttræden vil dels være at give Danmark mulighed for at ratificere, hvilket straks vil ske, dels at der efter denne lov kan indgås specielle aftaler mellem Danmark og andre stater, jfr. forslaget § 7 og § 8, stk. 2.

Lovens ikrafttrædelsesdato foreslås fastsat til den 1. januar 1971. Der vil naturligvis intet være i vejen for, at der allerede inden dette tidspunkt optages forhandlinger om eventuelle aftaler med andre stater.

Til § 10.

Da de færøske og grønlandske myndigheder bør have lejlighed til at tage stilling til, om den nye fuldbyrdelsesordning også skal omfatte disse landsdele, har man foreløbig i § 10 holdt landsdelene

udenfor lovens gyldighedsområde. Der vil i overensstemmelse hermed blive taget forbehold i henhold til konventionens art. 60, stk. 1. Såfremt ordningen senere ønskes udvidet til at omfatte Færøerne eller Grønland, vil der blot kunne afgives erklæring herom i henhold til art. 60, stk. 2, forinden der udfærdiges en kgl. anordning om udvidelsen.

Den grønlandske og færøske retsplejelovs bestemmelser om strafferetsplejen afviger på en række punkter fra den ordning, der gælder efter retsplejelovens regler, og det er forudset, at der i forbindelse med en ikraftsættelse af loven i disse landsdele kan blive tale om ændringer, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.